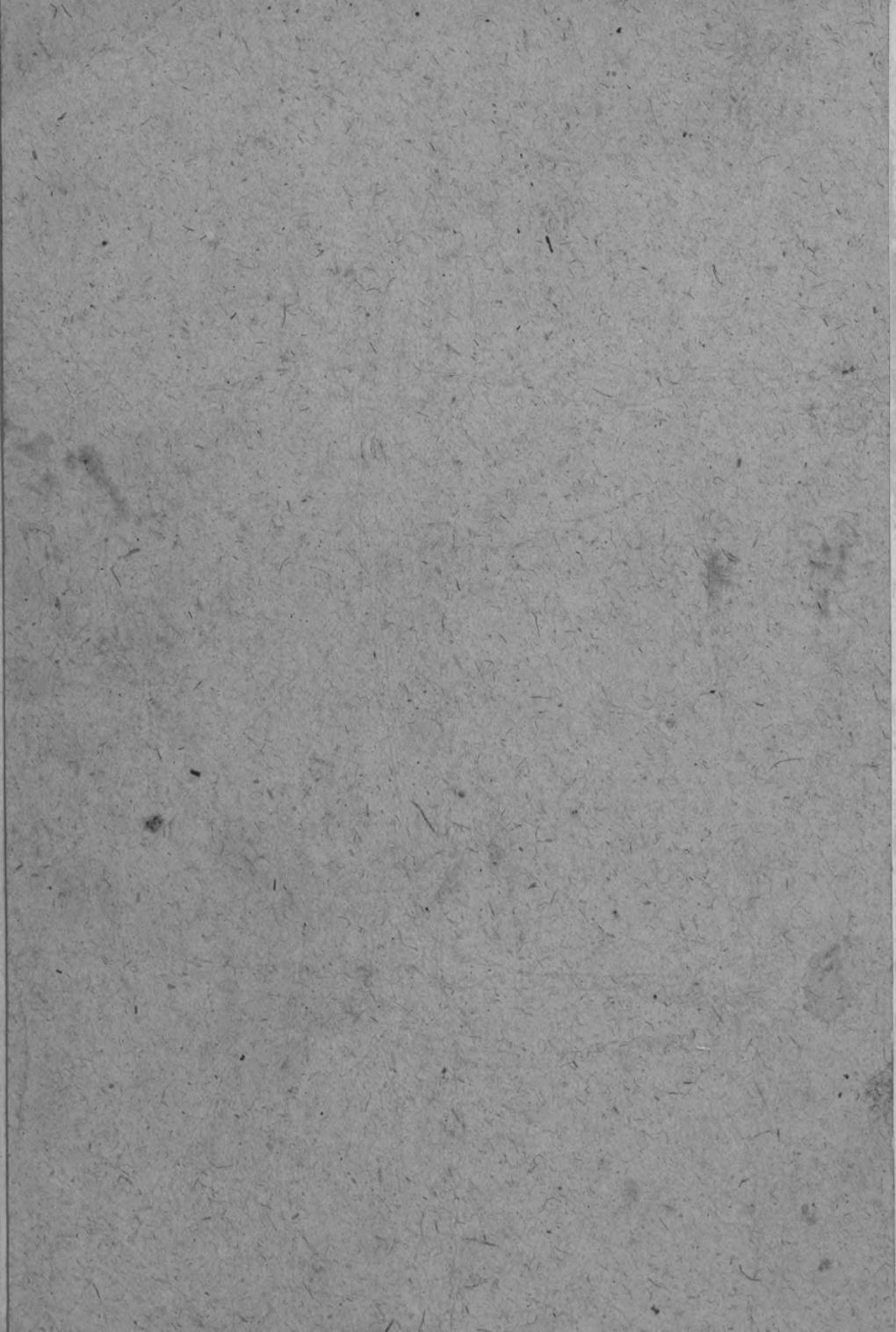

~~Plamor, R.~~

Nabaejiba. isseefch.

Afaraz

P. Roelvink
1903

L A
8276

Rabadsiba isspeesch asaras.

Stahfts is lauschu dsihwes

no

Rudolfa Planck.

g61
P. Kolmey
1894.

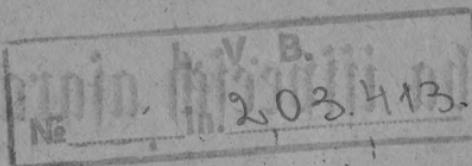
Rigâ, Agenskaļnâ.

J. A. Frey apgahdeenâ, Ielâ Lehgera eelâ Nr. 20.

1891.

83 - 32 = 10

193

LA 5376

Рაбъ 10 XII 79 г.

Дозволено цензурою. — Рига, 11 Октября 1891 г.

Druks pēc A. f. Grothusa, Rīga, Valnu eela Nr. 5.

Debws behnu pahrmahzidams, juht pats tos steenu

Tehws behrnu pahrmahzidams, juht pats tos steenus;
Buht mihfstam tomehr zeetam, tas praſa puhlinus.

Fr. Rüder's.

„Wadsi, August un Anna, ahrâ pulkstens fit jau ween-
padfmit un tehws wehl weenumehr na w mahjä!“

Runataja, kahdu preezpadfmit gadu meitene, usfausa
fchos wahrdus mahfai un brahlim Augustam, dewinapadfmit
gadu wuifim, kürfch krahfns preefchā fehdedams, ar dseßs
kstija kürfmu, ta ta fahfka degt gai fchās leefmās.
i bija wajadsigs, jo tas nowembra w akars — gadus
wudefmit atpakal — ar ko fahfkas muhsu sta hsts, bija sihwu
aufsts. Mahfa Anna, kura fehdeja runataja i eepreti vtrpus
galda un libdfigi tai tifpat tfchakli adija, w areja buht weza
gadus astonpadfmit. Ta litas flaita no auguma un ap
patihkamo galwu wijas fmagas bises, fawald idamas gai fch-
seltaino matu krahjumu. Schai matu kra hsfai labi pee-
stahweja wijołu filas azis flaitajā, tomehr pu flihds bahlajā

Istabā, kurā fchē trihs fehdeja bija m asina, apgah-
ar tikai wisu wajadfigafajām istabas-lee tam, bet tib-
rit, kas parahdijās itin pee wifam leetam, peedewa dsib-
woklitim deesgan omulibas.

"Ej, Leene," Augusts, krahfni aistaissjis un urki nolizis atbildeja, "kam tu tà welti baidees, te h̄ ws buhs atradis weefnizā labus draugus."

„Nu, to jau redsejim; bet no ta laika, kamehr mahte mirufe, un kamehr tehw̄s eet weefnizā, winſch nekad naw pahrnahzis pehz pulksten defmiteem. Ni, kam jele mahtei wajadseja mirt! Zaur winas nahwi pee mums wiſs pahrwehrtees. Agrat tehw̄s bija latru reiſi laikā mahjā un mehs ar Augustu, pahrmainidamees, laſjām preefchā — tas bija jauki,“ Leene fazija no puhsdamās, kurai bija tapat kā mahfai filas azis un gaifchi mati, bet fejas waibsti masak ſafkaneja.

„Taſfniba tew ir, Leene; bet tu daritu tehwam un mums leelu patifchānu, kad tu nerunatu pastahwigi par mahti; jo zaur fawu pastahwigo atgahdinaſchanu tu pa-wairo tehwa ſlumjas un dzen winu weefnizā, kurā winſch lužko noſližzinat faivas firſſahy়es,“ Augusts fazija ar leelu noſižmibu.

„Tā,“ maſā iſſauzās ar afaram, „tad par mahti man wairs nebuhs brihiw ne runat!“

„Epi taf prah̄tiga, Leene,“ mahfa fazija, walodā ee jauldamās, „ari es domaju par mahti, bet tadeh̄l jaw naw wajadfigs weenumehr nemt mutē winas wahrdū. — Af Deew̄s, kā tee laiki aiffreen, ir jau puſgads, kā wina mi-rufe, un zit ahtri tas wiſs notizis, kā es wehl ſchodeen newaru par to labi atjehgtees; — zit weſela un ſeedote mahte toreis iſſkatijās, kad mehs no Laimotnes pahrnahzam ſcheit.“

„Anna, tu jau it labi fini, kā pehz dakteria iſtei-kuma, newefeligaſs gaifs un firdehſts pehz dſimtenes puſes winu eeweda kapā,“ Augusts fazija, uſzeldamees no krah-giſcha, uſ kura bija fehdeijs.

„Ja, ja, flīktais dſihwoł liſchaurā eelā, kā turklah̄t maksā 35 rublius un agrat, kā ſaka, kamehr te Muldnečkōs wehl ne-efot bijuſchas fabrikas buhwetas, tas bijis kahda daļa no gowu ſtalla — Laimotnē dſihwojām pa 10 rubleem dauds ehrtaki,“ Leene fpreada kā wezs zilwets.

„Af, maſā,“ Augusts atbildeja ſmaibidams, „waj tu wairs atmini, kā Laimotnē toreis iſſkatijās?“

„Tā, no turenē iſejot es biju weenpadfmit gadu weza, tad es gan neatmineſchu, kā tur iſſkatijās? Mehs

dsīhwojam zeema preefchā glihtajā strahdneeku mahjinaā. Ta atradās kofchā dahrfaā, aīs kura tezeja skaidra upite, pahr kuru mehs alaschin pahrbridam, eedamas otrā puſē plawas puſes pluhkt. Ni, es wehl it labi atminos, ūt atnahza no krustehwa Wiluma wehstule, kura bija rakstits par augstajām algam ſche Muldneekōs, ūt mehs tad wiſu pahrdewām, brauzam diwas deenas pa dſelszelu un pret wakaru nokluwām ſcheit. Es ari atminu, zilf ſlumji mehs luhtojamees, ūt krustehws muhs eeweda no fchaurās eelas mitrajā fehtā, un mehs redzejām netihrās eelas, kurās mehs wehl tagad dſihwojam; jo tehwa puhiini dabut labaku, weseligaku dſihwofli wehl lihds ſchai deenai pali-kufchi weltigi."

"Lai nu lai, Leene, es jau to tizu. Ar labu nakti abām." Ar ſcheem wahrdeem Augusts kahpa pa iſtabas kaktā ſtahwofchām trepem zaur greestu luhtu uſ iſtabas augſchu, kur wini abi ar tehwi mehdſa gulet.

Abas meitenes adija tſchakli tahlač, bet kluſeja un iſtabas kluſumu pahrtrauza tikai pulkſtena tifſchkeſchana un irbu klabefchana. Seenas-pulkſtenis nokriftſchkeja uſ ſiſchanu.

"Leene, ej gulet," Anna fazija.
"Šci nolika bes pretrunas adikli un eegahja dibina maſa kambariti.

Tiklihds Leene bija iſtabu atſtabjuſe Annas lihds tam roſgi darbigās rokaſ noſchluſka uſ klehpi, wiņa pažebla lihdsſchim noleekto galwu. Diwas leelas aſaras noriteja lehni pahr wiņas halsaſeem waigeem un drihs ſchihm abām zeta laufejām nahza pakał wesela Straume. Waj wiņa taħs ritinaja mahtes peemimai?

Pulkſtena rahditajs bija aifſtuhmeeſ lihds puſ diw-padfmiteem — te uſ eelas bija dſirdami foli. Anna ahtri nobrauzija ar preefchautu waigus, pažebla adikli un flaikee pirkſti meta weenu zilpu pehz otrās; foli tuvojās, drihs mahju durwiſ ar ſparu atdarijās. Kas tas wareja buht? Šis jautajums bija laſams Annas bailu pilnajā ſejā. Tehws tas wareja buht.

Iſtabas-durwiſ kluwa atrautas un ſtenderōs parah-dijās leels, plezigs wihrs — tas bija tehws. Tadſchu

kas winam bija notizis? tahdu wina nebija ne sawu laiku redsejuse. Tehwa gibmis bija fasarzis, winsch ahtri nofweeda zeupuri us galdu, speeda sawu pihpi loga stuhr, itka gribedams to fadru pinat un nostraigais pahris reisas us preefchū un atpakał beidsot nostahjas Annae preefchā.

"Das ir labi, ka tu eßt wehl kahjas! Tu man tulin wareßt apleezinat, ka tee plufchki melvujuschi, kas notewis kautko jauku isrunajuschi. Ja fastapschu Mileri sem tscheträm azim, tad winsch dabuhs, tik teefham, ka mani fauz Kahrli Wilku, pahris tahdas plaukas aif ausim, ka winsch wairis nesinäs zit wezs winsch ir! Né, tahdas leetas man runat preefchā wise em weefnizas laudim flaht efot! Pagaid tif, senku, par welti wis nebuhs aiflahris manas familijas godu!" — "Tä mutuloja no Kahrla Wilka mutes, kufch tagad nosaida pazelto duhri un nu taifjäss greestees pee faivas meitas ar nopeetnu jautajumu; bet wina feja palika bahla un arweenu bahlaka. — Anna, kas tew ir? — ko nosihmē tahs afaras?" winsch issauzäss un pahrbrauza roku pahr peeri. "Ak Deewis, ak Deewis! — — waj Milerim taifniba, waj pateefibä tu eßt tik flitta?"

Anna pasleypa feju rokäs un skani schauftsteja.

"Runà, es tew faku!" Wilks runaja fakampdams Annu pee pleza un purinadams, bet kad pahr winas luhpam isnahza apspeests „ja," winsch to palaida un steidjäss us faktu.

Tanī paſchā azumirkli guletaji brahlis ar mahfu ſkatijas apakſchdrehbēs gehrbti istabā un tikfo Augusts redjeja tehwu pakampjam saraino nuhju, winsch nolehza patrepem istabā un eejauzäss wehl ihsta laikā, fakampdams tehwu roku un atfargadams to no breefmigeem ſteeneem — ſekundi wehlak Anna buhtu bijuse pagalam; jo ſmagā nuhja, wehzinata no tahdas eekarfuschas rokäs buhtu ſdragajuse winas galwas kaufu.

Wilks mehginaja roku atswabinat; bet Augusts tureja wifeem ſpehkeem zeeti un fauza: „Tehws lai ari Anna buhtu isdarijuſe deefin ko, tomehr tew nebuhs palikt pee winas par ſlepkaſu!"

„Ko wina ir darijuſe. Wina muhs ar kaunu ap-mehſuſe! — Kas ir tas nekreetnajs kam tu eſt metufes ap faklu? — Saki tulin!”

„Kalmenu Frizis,” Anna tschukſteja, kura bija eebehuſe fahdā faktnā un tur fatupuſees.

„Kalmenu Frizis,” tehwſ ar brahli iſſauzās kā weenā mutē, „tas dreimanis, wezā ſchuhpas dehls, kuru meiftars nefen gribеja padſiht!”

„Tad tahdam dſertawas brahlitim!” tehwſ fauza, gandrihs waj prahtru ſaudejis un pažebla no jauna nuhju. Bet Augusts tureja winu zeeti un ar mahkſligu ſhreenu iſrahwa tam nuhju no rokas.

„Tehwſ,” wiſch tad fazija, „fawaldees tak! Wa i tad tu nedſirdi, kā blakus eedſihwotaju durwiſ un logi atdarās! Wifa fehta fazelfees wehl fahjās. Ja Anna wainiga, tad iſmet winu no mahjas; bet noſſt tu winu nedrihkfſti — nelaime jau leela deesgan!”

„August, tew taifniba. — Poſees,” wiſch greeſas pret Annu, „tulin iſ mahjas! Leene war rihtā fawahkt tawas leetas, tad tu wari tahn atfuhtit paſat. Bet neſuhti ſchurp to tehwini, tam waretu ſlahtees flifti. — Na, waj brihs buhſi fahjās un ahrā pa durwiſ!”

„Tehtin, tehtin!” Anna waimanaja, peedod man, apſcheljoſees un neiſſtum mani tahdā faltā, tumſchā naſti! Atlaui man lihds rihtam pahrgulet ſchinī faktnā; es tad eefchu projam tahlu, tahlu, lai tu mani wairs nerediſi!”

„Né, ne minuti ari tu wairs nepaliſſi ſchinī mahjā. „Ai, teht,” Leene luhdſās, kurai riteja aſaras bes miteſhanas pahr jaunajeem waigeem un kura lihds tam laikam bija ſtahwuſe pawiſam ſihiwi ſambara durwiſ, „pamet winu tadſchu wehl weenu naſti ſcheitan; wina jau grib rihtā eet. Atlaui tadſchu to!”

„Tehwſ,” Augusts eelrita ſtarpa, „Leenei taifniba.”

„Tad lai noteek ari; bet ta kā gaifminai auſtot tu eſt projam. Mana meita tu eſt bijuſe, bet nu mehs wairs nepaliſtamees!” Ar to tehwſ un dehls uſkahpa pa trepem augſchā un aizzirta luſku few paſat.” — —

Leene raudadama peegahja pee Annas un raudsija
winu preezelt. „Redsi nu, es ar ween teizu, paleez wakarōs
mahjā. Bet tu arween atteizi, ka ej ar Bertu pastaigatees
un tas jau ne=efot tik flitti. Bet tu eſt gan isdarijuſe
ko flittaku, zitadi tehws nebuhtu tik duſmigs. Bet tagad
nahz, famekleſim tawas leetas.“

Anna uszehlās un afaras raudadama, falika fawas
leetas wežā grosā, kas wineem bija wehl is Laimotnes,
kurfch mahtei bija peederejis jau no meitenes deenam un
kurā ta zitreis bija usglabajuſe linu audeklu, ka isaufchana
winai bija matfajujuſe daschu labu fweedru laħx — un waj
tur us grihdas wehl neguleja falozits gabals no fneegbaltà
audekla? Waj tanī nebi ja eetih ts leelais laktas, ko mahte
wehl preefkch pehdejeem dwaſħas wilzeeneem meitai bija
dahwinajuſe?

„Ai, labà mahte!“ — Af, zik labi tas bija, ka ta
fchodeen wairs nestahweja winas preefkchā. Taħs fodigais
azu usmeteens buhtu Annu wairak fagrauſis, neka tehwa
aplama trakofchana. Ka jau toreiſ wina bija jutufes ne-
laimiga, kad wina bija flepeni ar Bertu apmeklejuſe dan-
tſchu-griħdu, kur wina bija pirmo reiſ fatikuſes ar Bertas
braħli, Frizi, un mahte weħla k to nejaufchi fasinajuſe to
ar paħrmefchanu uſluhkoja. Ai, fchis flateens likas wehl
fchodeen uj winu duħam, un zik maſ wina tadſchu bija
likuſe weħra mahtes pehdej luhgumu, atrautees no Bertas
un Fritscha. Schi deena atnefa fodu, tehws winu iſđiñia
no mahjas — kas nu ar winu notiks? Bet kadehl ari
mahtei wajadseja tik agri mirt? Tad wina buhtu palikuſe
pee daktera deenastā, nebuhtu tildauds fagahjuſes ar Bertu,
nebuhtu laħwufes no Bertas peerumatees, eet wehrptawā,
— pee wifa bija wainiga mahtes nahwe.

Anna bija faukufe: „Tehtix peedod man!“ — wina
likas juhtot noscheħlofchanu — bet ta nebi ja ihxta noscheħ-
lofchana; jo wina mekleja fawas nelaimes zebloni ne eeksfch,
bet aħrpus fewis. Wina neatsfinas, ka paħr wiſam leetam
fabrikas leelā alga, ar ko ta waretu pildit fawu gresno-
fchanas kahribu, ka zeribas uj plafchu d'siħwi fweħtdeenas
kuras galivenais punkts bija dantſchu-griħda, to bija spee-

duschas eet fabrikā. Tagad wina kildojās fawā ūrdī ar to Kungu pahr dsihwibū un nahwi. Bet waj tad Wintsch zaur mahtes nahwi s̄cho nebija brihdinajis, waj winas apšina nebija s̄cho brihdinajumu alašchin faulkuse winas atminā?

Anna wehl nebija deesgan stipri fodita, wehl mita spihtiba winas ūrdī un pateeſā grehku noschēhloſchana palika us wehlaku laiku.

II.

Kas nestu manim godu,
Nu ir par grehku ſodu,
Ko eefahkſchu!

Th. Storms.

Deena ūvihda un strahdneku eezirķī ūhka rastees dsihtwiba. Schur un tur noklaudsejās kahdas durwīs, zaur mājajeem lodsineem islausās kahdi gaifmas ūlari us eelu un no ūkureneem pahr stipri wezigajeem jumteem ūsfahpa māsi duhmu ūstabi pret ūkaidrajām debesīm, pee ūkāni wehl mirdseja daschas ūraignītes. Duhmu ūstabi palika beesaki un ūlezinaja, ka uguinis ūrahfnīs bija ūanehmufchās pilnās ūleesmās.

„Tā,” Kalnemu ūaimneeze ūazijsa un nometa ūehrkozīnūs us galdu. „Berta, ūaifees, ka ūeez ūugscham un ej pahrneſs ūhdeni.”

„Kas nu, ūaifees ūate ka ūeez ahrā us eelu, ūreekſch ūam tad gan tu eſi,” ūatkaneja is blakus ūstabas.

Wezā patlaban attaifēja muti us ūparigu atbildi, ie ahrā ūeeklauweja. — Wina ūlauſjās. — Klauwejums attahertojās. „Nu, kas tad tur attal ūik agri?” wina nomurdeja, ūanehma ūampīnu, ūsgahja pa ūstabas ūrūwim pee ahra ūrūwim, attarija tahs apdomigi un tureja eenahzejam gaifmu preti.

Winas ūreekſchā ūtahweja Anna.

Labriht jaunkundse — nahzeet ūikai ūekſchā, juhs jau ūik agri ūugschā. Muhsu meega ūuhpnīs wehl gulta,

bet nu buhs ar joni ahrâ!" Wina aistaifja ahra durwis un gahja papreelfchu istabâ.

„Anmai „labs rihts“ aisspruhda kakla, eeraugot wetfchu fawâ preefkchâ ar pinku pinkâs fawehlufchamees mateem tikai pa pupei gehrbuschos nofkrandufchôs netihrôs wamschôs. Wina gribuja eet tai pakal istabâ, bet netihfchu atrahwa galwu atpakał; jo bes apspeestia fmirdofchâ gaifa, kas pluhda winai preti, to istrauzeja wefels bars azu meegainôs gihmjôs, kuru rumpji bija pa pupei pazehlufchees no gultas.

„Es palikfchu tikam tepat," Anna ahtri fazija, „es tikai gribuju runat ar Frizi."

„Nu tad, lai Tschipus parauj, gaidi lihds pastara deenai! Gludena lakité tà istaifas itla fawâ muhschâ nebuhtu zilweku redsejuufe." Ar scheem wahrdeem wetfcha aifzirta durwis.

„Waj tu tureft muti, weza puhze! — Anna, es nahlfchu drihs!" Frizis no eelfchas fauza.

„Anna stahweja preefkchnamâ un drebeja ka apfes lapa, masak no auftuma, neka no bailem par nupat dsir-deteem wahrdeem. Waj tas pateefi bija winas Frizis, kurfch nosauza fawu mahti par „wezo puhzi?" Tahdus wahrdus wina nebija no ta mutes nefad dsirdejuufe. Tizi ween, Anna, ka tu lihdsschim fchos laudis pasihsti tikai no winu gaifmas pufes, bet ehnas pufi wehl ne-eft redsejuufe. Ta bija lihdsschim ruhpigi noslehpata. Dsith-wolli tu fawu lahju eefpehri til fwehtdeenâs, tomehr tu biji laimiga, kad tiki attal us eelas — tanî issfatijâs palaidnigi un netihri. — Frizis, garjch, labi noaudsis pufis ar puflihds fmuki feju, gadu ka tizis walâ no losem, isnahza pa durwim. — — — — —

„Ko? tahdas mehrkakes labad lautees no ta resgała us degunu dot?" wetfcha nurdeja apalkch fewis un kratija draudigu duhri pret durwim, kuras Frizis bija aif fewis aifzirtis. „Hahaha! teem gan buhs fmuki noslehpumi fawâ starpâ. Gribu ari paluhkotees." Tagad wina us-gehrbâs pilnigaki taifdamâs eet pehz uhdens.

Berta, Annas draudsene, isdfürduse tāhs balsi, bija
ari jau drehbēs usbrauzija ahtri fawus tumfchos matus uſ
augſchu un nu mums ir isdewiba wiſu redset, wiſas fmuki
no auguſcho flaiko ſtahwu, tāhds ſchahdās aprindās reti
redſams, wiſas fmuko bahlo feju, kurās tikai tumfchās, afās
azis nepatihkami fpulgoja. Matus ſakahrtojuſe wiſa ahtri
pahrklahja ſaplīhſuſho palagu pahr wezās gultas falmeem,
no kurās brahli bija afchi peezehlufchees un pahrſedſa wezo
wilaina fegu. Wiſa familiija bija jau tāhjās, iſnemot
wezo, kurſch nebija wehl iſgulejīſ ſawu reibumu, tad Frizis
ar Annu nahza iſtabā un faduhrās ar wetſchu, kura ar
uhdens-ſpani rokā dewās patlaban uſ ahru.

„Paleez wehl azumirkli, mahte, man tew ſautkas
jafat a.“

Schi uſſlatija runataju, brihnidamās par miſkſtajeem
wahrdeem, kaſ tagad nahza ahra un apſtahjās.

„Anna paliks tſchetrpadfmit deenās pee mums, tad
es wiſu prezefchu,“ Frizis ſazija.

„Schee wahrdi fazehla pee wiſeem ſlahtefſcheem leelus
brihnimūs, bet Anna atflebjās pret ſeenu un ſchmukteja
aifklahjuſe azis ar preekfchautu. Weza noſweeda ſpani uſ
grihdū, eefpeeda rokaſ fahnōs, noſtahjās Frizim preekfchā
un eefahka naidiga balsi: „Aha, waj jau tik tāhlu!
Prezetees tu gribi, mulkiſ puika? Waj wiſas wezajſ to
leetu jau uſodis? Un tagad tu domā, ka es nemſchu to...“

Tahlak wiſa netika; jo Frizis wiſai aiffchraudſa rihkli
un gruhſdams to atpahak iſtabā fauza: „Un es tew ſaku
wehlreis, wiſa paliks, un nu ne wahrda wairak!“

Bet Kalnenu wetſhai muti aifbahſt, tas negahja tit
weegli, un wiſu rihtu aiftaupijuschees gahniſchanas wahrdi
iſgahſās wahleem ween uſ Annas. Frizis gribuja teem
taifit galu, wetſcha flapſtijās un behdſa — Anna gribuja
iſſprukt ahra pa durwiſ, bet Berta to tureja aif drehbem
zeeti. Wetſcha bija laimigi aiffneeguſe ſambara durwiſ un
gribuja ſteigſchus atſtaht zihniņa weetu — bet ſchoreiſ wiſa
un wilka behgot uſkrita lahzim. Durwiſ ūluwa atrautas
un wezajſ, kurſch bija no guļas uſmodees, ſakampa to aif

pleza un to purinadams fauza: "Waj ta ragana jau atkal nelauj zilwekam gule!" Tad winsch tai eezirta pahris pliku pa aust un tad eefweeda kā pakulu kodelu laktā.

"Kas tad jums tur ir, kartawu putni!" wezajs fauza išnahkdams istabā.

Frizis iſtahſtija.

"Anna valits te," wezajs fazija. "Bet nu, meiten, rokas nost no gihmja. Dabuſt tak prezetees, ko tu wehl wairat gribi?"

Rupjos jočus, kas pehz tam nahza un kas aisdewa puſaugufchajeem ſehneem ſweedſofchus fmeeklus, par ko Frizis Annas deht nofarka, labak nemaj nemineſim. Peetiks jau ar fcho paraudſinu, kā apgahjās Kalnenu faſilijs, kūrā waldija brandwihna wells.

Tſchetrpadſmit deenas buhtu Annai jadſihwo starp ſcheem laudim, buhtu jamih tchinni netihrajās telpās, buhtu ar wineem jagul puſpuwufchajās zifās un jaehd negarſchigee ehdeeni? Ja, to winai wajadſeja! — Annai tas bija ſelta laiks, ko wina wareja pawadit fabrikā lai gan pehz fchi iſpausta atgadeena winai prom un atpakał zelā bija japanes daschadas rupjas kīrzinafchanas, ſewiſchki tadeht la agrak wina bija behguſe no wiſam nepeeklahjibam. No tſchetrpadſmit deenam iſnahza trihs nedelas, jo wiſas wajadſigas likumigas formas nebija tik drihs iſwedamas. Annas tehws dewa prezibas atlauju tikai ſem ta nolihguma, ka Frizim ar Annu bija pehz eefpehjas drihs ja-atsahji Muldneekus. Uſ tahdu nolihgumu abi eegahja ar preeku; jo ari Frizis ilgojās kluht ahrā no wezajeem apſtaħkleem, kas ſewiſchki nelahga bija valikuſchi zaur wina mahtes pehdejā laikā nekreetno uſweſchanos.

Peenahza laulibas deena, darbdeena. Labā diwjuhgā, kura leetofchana mafaja 2 rublius tee neſkatotees uſ ſawu nabadsibu, brauza baſniza; netikas paſiħtamo preeſchā atklaht ſawu tuffchibu. Berta un weens no Fritſcha brahleem, kuram bija par teem ziteem labaks uſ-walks, bija weenigee leezieneeki.

Leene gan buhtu labprahrt ari gahjuſe, bet tehws bija latru fatiſchhanos ar Annu ſtingri aifleedſis. Tā

tad wina stahweja fchini sawas dñihwes tik swarigâ deenâ ta Kunga galda preefchâ bes mirtu frona galwâ, bes mielu peederigu pawadibas. Augstâ goda deena bija palikuse par kauna deenu, un fchi apsinachanâs Annai ifspeeda daschu labu afaru. Bet mahzitajam filteem wahre-deem zelot preefchâ wiau wainu un paflubinot, zaur go-digu laulibas dñihwi zenstees kauna pahlumu ifdeldet, wina knapi wairs wareja nostahwet us kahjam un Frizim bija wina no teefas jatur, Iai nepakriht.

Gredsenus pahrmija, rokas falika un laulibas faite winus bija weenojuje us muhschu. — Waj ta tikai buhs isturiga?

III.

Skweenam nolemts ir, par ko tam japaleek,
Las meeru neatrod, lihds winsch par tahdu teek.

Wander.s.

Ir pagahjufchi gandrihs diwi gadi. Saule stahw aug-
stu pee debeefs welives un fuhta fchodeen nefaweti sawus
filditajus starus semê us Silmali; jo austrija wehjich
dzen fabriku beesjâs duhmu mahkonas us upes puji, ta ka
azij paleek flaidrs fkats pahr jauno nometni.

Neetrumôs steepjas platâ upé pa sawu leelo gultu
projam tahlu jo tahlu un itin tuwu pee winas austroma
krafaa pazelâs leelâs fabriku ehkas. Pee katraa fabrikas
redsam s pudrits weenstahwu mahjiku, kurâs dñihwo strahd-
neeki. Ehku starpa stahw wehl fchur un tur kahdas flai-
kas preedes, rahdidamas semes agrako stahwokli, jo feschus
gadus atpakaâl winsch meschs kas austrumôs fasneeds aug-
stos kalmu galus, steepas lihds pat upes kraftam.

Gelas, kas wed zaur ehku rindam, ir gan platas bet
nebrugetas un stiprakam leetum lihstot pahrwehrschâs ihstâ
dublu skrihnî. Bet fchodeen, jaukajâ rudens deenâ tahs ir
faufas un pa tahn behrni delwerejâs noswihdusfchi.

Mahju ehnas-pufes us semajam atmina Leetwenem fehsch mahtes ar masakajeem us klehpja un teesa ar aſu mehli fawus mihtus lihdszilwelus.

Lahdas elas pafchā galā mahjinās preefschā fehsch weentulibā lahda jauna feewa — ta ir muhfu Anna.

Winas uswals ir glihts, winas feja rahda sihmes no nefen pahrzeestas slimibas; winas azis ar mihlestibu duſſ us puifena pusotra gada wezumā, kurſch ar kozinu fmiltis spehlejas un schad un tad pee mahtes zeleem us-zeldamees stahwus ſkaias us maſo, ſefchās nedelas wezo mahſinu, kura maigi duſſ mahtes klehpī. Bet nereti, ja puifens fmiltis winas usmanibu nefaista, wina ſkaias fap-nodama tahlumā un tad winas azis eesogas afaras.

Waj tad muhfu Anna naw laimiga?

Wina garā pahrflata fawus laulibas atgadeenus. — Wifpirms tai stahdas preefschā ta deena, kura wina ar Frizi atnahza fchini mahjina. Bija aukſts wakars, gaifā lehlaja daschas pahrflas, tad wini ar wifu fawu mantu, las fastahweja no wezā groſa un lahdas lastes, apstahjas masas mahjinās preefschā, kura Frizim ſcheitan darbu at-rodot bija eerahdita. Tschihksedama greeſas attlehgā un knarkſchekdamas wehras durwis. — Bit druhmi ifſlatijas telpas, kuras ta nu fweses gaifmā apluhkoja. Telpu bija deesgan — diwas istabinas un behnina jumta kambaritis — bet wifas tuſchās un peeputejuſchās.

Tur nu stahweja groſs un laste winu weens un wifs. Nebija nekahdas trahfns, kuru ahtri eekurinot buhtu ware-jufchi aifſiht nikno aukſtumu, nebija ari gultas, kur faſildit peekufuſchos iſauſtejuſchos lozellus. Anna aif bailem un ſirdſahpem tikko ne-eekleedſas, kad Frizis to aitahja weenu, eedams pee laimineem paluhgt pahris kuhlu gar-kuſu ſalmu, lai nebuhtu virmā naſts jaunajā tehwijā ja-pawada us tihri plikas ſemes. Bet pee wifam winas beh-dam winai tadſchu bija tas preels, ka nu winai newajadſeja wairs ilgaki pamift nepatiſlamajā familijs.

Nahkotē deena atneſa kauiko labaku; noſirka dſelſſ trahfni, wajadſigas lehka leetas, ogles un wezu gultu ar daschām gultas drehebem un nahklamajā nafti wini guleja

us faweeem falmeem dauds omuligaki. Lai gan wini teežā eegahdat tikai tahs wifu wajadfigačas leetas, tomehr winu naudas padoms nefneedsa ne tiltahlu — abi nebija neka eelrahjuschi — un leelako daču leetu wajadseja nemt us paradu, zaur ka finams zenas paaugstinajās.

Tā jaunā mahjuriba nodibinajās ar paradeem. Schi jaunā ihpaschiba scheit nebija nekas sweschs un istabu nabadsiga apdīshwoſchana kaimineem nebija nemas tik azis krihtofcha, par bruhites puhrū fchinis aprindās gandrihs nebija ne runa un tadehk nerweens nebrihnijās, ka schahda nabadsiga lauliba bija warejuſe notikt, jo daschs labs to bija peedīshwojis pats pee fewiš.

Frizis un Anna pehz fcho lauschu domam, wehl neatradās wifu flittakajā stahwoſkli, wareja atgaditees wehl pawifam zitadi apstahkli. Zik daudfreis negadijās, ka jau-nais laulats wihrs wehl nebija atstahwejis loschu laiku un nereti buhdams wairak behrnu tehwō ūtka aīsnemits kā-deenastā. Dascheem no tahdeem preefch laika prezejuscha-meis isslaimejās palikt mahjā, bet dascheem ja-atstahj ūtwa daschfahrt jau prahvā familija paschas ūnā, lai teek ka war. Pehzak, tad tee isdeenejuschi pahrnahk, tee ušnemās ar ūtwa nabadsibā krituscho familiju gruhtu juhgu, kas tos daschreis speesch wifu muhšchu, jeb tee nokrata winu ar to, ka tee atstahj ūtwas familijas. Un kas tad isnahk? Pagasts ušnemās familijas usturefchanu un nabagu ūkaitis aug.

Zaudīs pastahw ta kluhda, ka wini flehds dauds pahraf agras laulibas. Waj tas noteek eewestajam ūpe-mehram par dseedinaſchanu, un waj pa fcho ūzelu netikliba ne-eenahk no eelas familijā, kur ta war darit tikai postu, par to mehs scheit nepehtifim. Bet ka zaur ūchahdu leetu ahr laulibas dšimumu eewehrojami masak, tas pats par fewi protams. Bet ta ka ūchahdu eewehrojumu ūcenem par ap-gabala ūklibas ūhmi, tad ūnā ūchahwoschais apgabals ir no labeem tas labakais.

Nesinatajās palaisčas us ūkaitleem bet leetpratejs reds tahs nastas, kas top ūskrautas pagasteem; jo kamehr ap-gabaloš, kur nenoteek taħdas weeglprahṭigas laulibas, un kur agraf eewestas ūtingrafas likumigas robesčas, flittakajā

gadijumā jaustur tikai weens behrns, scheitan paleek par nastu wefelas daudsgalwigas familijas — un tas, ka laudis ronās besjuhtiba, ka peenemās wairumā noschehlojamas personas, kas pee darba truli apakſch fewis ruhtſchojas, kas zetu us mahjam uſnem ar nepatikſchanu, kuru fejam tikai brandwihna glahſite iſwilina fmaidu, kuri bes paſchapsinibas padodās baſchadeem tumſcheem muſinatajeem, tas zelās pa leelakai dākai no par agrām laulibam.

Tomehr turpinastim ſawa ſtahſta pawedeenu.

Frizis, to newareja noleegt, bija labs strahdneeks, kas pelnija dauds naudas. Tadehl paradi drihs bija ifmakkati un pamaſam peenahza pee lihdſſchinezās mahjturibas klāht arweemu wehrtigaki gabali, ta ka telpas drihs dabuja zitadu iſſkatu. Muhſu Frizis, kas no jaunibas bija paradiſ netihru un fawwaligu dſihwi, atrada patikſchanu veeturetees pee mahjam, jo tihriba winu peewilka un darija jauku dſihwi.

Kahdas preezīgas atminas Annai bija uſglabajusſchās no pirmā behrna pee dſimſchanas. Zif ruhpigi Frizis winu flimibā kopa. No winas azim tas nolafja winas wehlefhanos. Ak taħs bija winas ihſa laulibas muhſcha laimes deenas! — Kā gluschi zitads tas iſſkatijās otrami behrnam peedsimſtot! Frizis tikai faihdsis fchur tur palihdſeja, jo mahju darbi to aiflaveja no weefnizas, kuras preekuſ tas bija Muldneekōs lihds dibinam baudijis, un kureem tas attal preekehrs ar agrakajo kaiflibu.

Anna faihgusčā gihmja dehł newareja gultā meeru atraſt. uſzehlās par agri un zaur faaukſteſchanos dabuja flimibu, ar ko wina faguleja wairaks nedelas. Bes ſchau-biſchanas taħs bija winas dſihwes ruhgtakās ſtundas. Winai wajadſeja klufu gulet un klauſitees, ka masais brehza un brehza, lihds pehdigi weža puškurla ſeeva, kuru Frizis bija peenehmis par winas apkopeju, newilſchu apgreesās un winai tad wajadſeja ar fawas neſpehzigās rokas mahjee-neem tai kautko faprotamu darit, tad winai wajadſeja no-ſkatitees, ka masais ſehns rahnaja pa auſſto ſemi un fawōs netihrumās wahrtijās, tamehr flinkā ſeeva beſdarbigi ſka-tijās ahra pa logu.

Tas wiss tagad bija laimigi pahrzeests; wina bija atkal us kahjam un wareja atkal usnemtees fawu gandrihs pawisam isputejuscho faimneezibu. Bet schihs zeribu dewejas domas newareja wis isklihdinat tumfchos behdu mahkonus, newareja apturet fakrahjuschos asaras, kas lejni riteja pahr winas waigeem un krita us newainigo buhtni winas klehpî.

Kas tad winu ta nospeeda, kapehz wina tik dñili nopuhtas?

Ali, sahkumâ Frizis bija pahrnefis wisu pelnu un wina bija zentufes ar to faimneezigi apeetees, kas winai gan negribeja isdotees; bagatu kauschu namôs deenastâ buhdama wina gan bija mahzijusches faimneekofchanu, bet faimneekofchanu pee pilna maka, un schinî jaunajâ faimneezibâ ta negahja — dñihwe bija druzzin pa plaschu, wehderam gan klahjâs labi, bet makam gruhti. Bet weefnizas dñihwei eefahkotees, Frizim naudas palika masaf un masaf, lihds beidsot ta neko sinamu wairs nedabuja, un winai wajadseja gandrihs katri kapeiku ar puhlem no ta isnabagot.

Skaidree eepirkumi beidsas un Anna aijnehmâs nedelas wajadjibas us parada; schodeen bija festdeena schodeen wajadseja aismakfat pagahjuschos nedelas paradus, lai nahkamajâ waretu atkal aijnemtees un jau eepreeksch eedomajotees to flatu, kahdam wajadseja nvrifinatees, winai bira asaras.

Nosita pulksten 7. Anna pazehlas, aislka masos gulet, lai Frizim pahrnahlot waretu tudal aiseet isdarit eepirkumus; jo winai mahjâs wairs nebija ne drupatinas — pehdejo maises reezenu bija Frizis panehmis lihds puftdeenai; masajam gan bija atlikuse schkehlite maises, bet wina pate bija lihdsfchim ne=ehdufe.

Winai gribejas ehst! pulkstens sita astonus. — Ta tad winsch atkal fehdeja weefnizâ un pahrnahots peedsehris. — Behdig i ap pulksten dewineem Frizis nahza grihloodamees pa eelu us leju, streipaloja pahr istabas fleegfni, nosweedas

us kahda krehfla un flatijas apreibufcham azim fewis preelfchā.

„Kur wakarinās?“ wina peedsehrufe mehle fchlkupsteja.“

„Frizi, man nebijs, ko iswahrit, wiſs ir isgahjis; dod man naudu, es ahtri kautko pahrneſſchū.“

„Man naw, manas naudas ween tew wajadsigs — ſkrej un aifnemees!“

„Frizi, tu tak ſini, ka neko newaru dabut eekam aifmakkaju wezu paradu.“

„Skrej meschā — man naw nekahdas naudas!“

„Bet mehs tadſchu newaram wiſu nedelu palikt neehduſchi! Maſais aifgahja jau bes wakarinam gulet un kad wiſch atmodifees, man naw ko winam dot,“ Anna fazija ar afaram.

„Ko puika naw dabujis wakarinās, zeefch badu, brehz pehz maiſes? — Tà, — ſche!“ Pee tam wiſch lehra ſabatā un uſſweeda diwus rublūs us galdu.

„Frizi, ar to nepeeteek, tew jadod man trihs rubli.“ Anna fazija, bet abus rublūs ahtri pakampa no galda un nolika ſawā ſabatā droſchibā.

„Waj tu traſa, ne graſcha wairak!“ un lai, ka likas, iſwairitos no otrreisigā lihdszeetibas uſkustinajuma, tas uſzehlās un apklahts wehl wiſeem darba putelleem kiumburoja ahrā projam us weefnizu. Geſem winam pakat.

IV.

Dſhwes uſplauſchanas naw,
Kur nemicht meers un mileſtiba.

U h l a n d s .

Teelzela malā, kas gahja gar leelo fabriku auſtruma puſi, Latradās weefniza, uſ kuras puſi Frizis tagad klabnojās projam. — Preelfchupufe zela malā bija alus un brand-

wihna bode — dibinā, dahrſā leela dantſchu= fahle. Weefniza bija bagata ar weefem, kas bija pa leelakai dākai paſcha weefnizneeka nopolns. Winsch prata tik labi ſa neweens apſtrahdat fawus weefus, fabriku ſtrahdneekus. Alus un brandwihns bija pastahwigi labs, mehrs bagatigs, un ja nedelās heigās naudas nebija, winsch kehrās pazeetigi pee frihta, bet bes maſakās ruhpes, jo winsch bija pirmais, pee ſa wini ar ſaiveem pilnajeem makeem greeſas.

Leela tihriba, ar ſuru ſtrahdneeku mahjās ſa bija ta bija, padarija uſtureſchanos wina mahjā patihkamu. Zif garſchigi dascham ſmaidiya preti ehdamas leetas — eetaiſtās filkes un ſiwiſ, wahritais fchlinkeiſ, defas, daschadee feeri — kas alaſch ſem leelām ſtikla kupelem ſtahweja uſ galda par redjeſchanu, un daschs labs familijas tehwis nefen paturejīs ar ſaiveem leefas wakarinas neatturejās kahrdinajumam, ſneedsas flaht, ehda, un nahza ſem frihta.

Sestdeena un ſwehtdeena bija galwenās plaujasdeenas. Sestdeenās nepeetika ar aufſteem uſkoſchamajeem ween, bet ſtatotees pehz gada-laita bija dabujami ſaku, ſoſchu jeb pihlu zepeſchi un lai no paſcha rihta wakara-weefu ehtſgribu kairinatu, weetejās awiſes fludinajumōs ſtahweja leepleem burteem; Schodeen wakarā ſwaigi ſaku u. t. t. Tad ari duhſchigi eekoda; ari Frizis ſchodeen nepalika ziteem pakal un pehz labi ſafahlitā zepeſcha tezeja alus ar brandwihnu pilneem malkeem uſ leju, pehz ſam tad nahza wina kahju ehrmotais weeglums un galivas neisprotamais ſmagums, un wiſai jautribai par ſpihti drihs ween bija janogrimſt meegainā durneſchanā. Prei ſcho ligu weefnizas faimneeks ſinaja burwigū pretlihdſekli, winsch atnefa trauzinu ar nodeldeteem ſaulineem un tulin pamodās kahdi, turus ſpehles wells fahla dihbit.

Jo wairak dſehreeni, kureem wajadſeja noſkalot wine-taju preekus un ſaudetaju duſmas, ſakarfeja galwas, jo besbehdigaki paſalida naudu. Daschai labai familijs wajadſeja ſhi jautrā wakara labad zeest wiſu nedelu badu. — Tadſchu apſlatiſimees, fo muhſu Anna dara.

Frizim aisejot wina wehl kahdu brihtini tur no-stahweja un apluhkoja afarainam azim abus rublus, tad wina ahtri pakehra kahdu groju, aisslehdja mahjas durwiss un greefjas aridjan us leelzeļa puſči. Te starp dsertawam bija nometuschees ari kahdi bodneeki. Anna eegahja leela mahjā. Blakus maiſes zeptuwei atradas materialbode. Leela sahle bija, išnemot swaigu galu nogulditi leeli krah-jumi wiſadu pahrtikas weelu. Ais bods galda stahweja refnā tirgone un tai pee rokas wairak meitenes, kas ap-kalpoja pirzejus, kamehr wina wiſu pahrluhkoja un sa-nehma naudas.

„Labwakar, Kalneneet,” ihſi un auksii ſkaneja Annai preti, pee bods galda peenahkot. Tafeli pazechla gaismā — „3 rubli 25 kapeikas” — pehz tam atſkaneja no refnās bodneezes luhrām.

Anna, redſami fatruhkuſēs, jo pehz winas rehkinā wajadſeja wiſleelakais buht tikai 3 rubleem, nolika mehmi diwi rublus us galdu, nelikdama manit ſawu ſchaubifchanos, jo no wezās laipnā prahtha atkarajās wiſa winas nah-kamās nedekas labklahjiba.

„Kalmeneet, kas tad nu! Pagahjuſchā nedelā jau palika 70 kapeiku parads un ſchodeen lai paleek rublis un 25 kapeikas? Tas ne-eet! Drufku jau nu waretu pagaidit, bet juhs pahrkahpjat mehru. Juhsu wihrs tadſchu pelna masakais 8 rublus nedelā, tad jau gan wajadſetu waret ſchos neeka 3 rublus 25 kapeikas ſamalkfat!”

„Jums taſniba — bet es ne-eſmu wairak dabujuſe, pirmdeenā gribu raudſit jums truhkſtoſchó atnest. Tagad dodat tāhs wajadſigakās leetas — jo masajeem un man naw ko ehſt.”

Pehz daschas pretoſchanas tas notika un Anna beh-diga gahja us mahjam. Te winu masee fagaidijs ſtipri brehkdami, tos apmeerinajufe un pate paehdufe wina likās gulet. Bet meegs nenahza winas nogurufchajās azis! bailigi wina klausījās us ahreeni. Soli pehz ſoleem bija us eelas dſirdami, bet peeklauwets tila arween pee zitām

duriwim. Pehdigi ap pultsten 12 wina isdsirda fawa wihra balſi, winſch rahwa wakā kahdu ſchuhpju dſeeſmu un drihiſ pehz tam ſtreipaloja pa duriwim eekſchā. — — — —

Drihiſ peedſehrufchais, netihrais zilweſ guleja gultā no wina mutes zehlās tik ſtipra brandwihra fmaka, ka Anna neſpehja eemigt — un ſchis zilweſ bija winas wihrs! — Kā tas wiſſ wehl beigfees. „Buhtu ſcheit jel kahda wehrptawa,” wina no puhtas, „ka es ari tadſchu waretu ko no pelnit, lai man kattrreis nebuhtru jaſlaufas bodneezes pahrmetumi un pa tam wehl jaſaujas peekrahptees — ka lai teeku atkal pee rubla un 25 kapeikam? Te winai eefchahwās prahṭā kahdas domas: waj tur neguleja Fritſcha biffas ar naudu? — Kā buhtu, ja wina rubli un diwdeſmit peezas kapeikas panenit! — Bet waj ta nebija ſahdsiba? Ne! — bet krahpſchana ta bija un palika. — Kahrdinataja balſi labinaja tik faldi: Nedj, Anna, tagad tu dabuſi to naudu beſ kahdeem ſtrihdeem. Tadehſ tik apdomajees, panem un tu eſt ahrā iſ wiſeem ſirds-ehſteem. — Bet ja winſch to nomana? Ai nē, winſch ir ſpehlejis un nesin zif winam naudas palika zif ne.

Mihts jau aufa. Anna uſzehlās, apluhkoja bailigi wihrū, paſehra ta biffas un iſgahja uſ pirkſtu galeem preelfch-iftabā pee loga. Wina iſnehma naudu un pahrſkaitija to — tur nebija pilni 4 rubli. Diwus ta bija dabujufe aſtoniſ ar peedewam Frizis pa nedetu pelnija. Tā tad wairak par diweem rubleem bija tas wakars maſfajis un winai ar behrneem wajadjeja badinatees. Winai wajadjeja ehſchanu gahdat un ja bariba nebija iſſchkehrdejam pa prahtam, tai bija jadſird wehl rupji wahrdi. Pehdejā apdomaſchanas paſuda — wina panehma rubli 25 kapeikas.

Saule jau gaifchi ſpihdeja preelfchiftabā, kad Annu uſmodinaja behrina brehkfchana un kad wehlak Frizis peezehlās kafeja ſtahweja jau uſ galda. Winſch fehdas flaht un dſehra — Annas apſina bija nemeeriga; bet tagad — ak Deewſ — winſch ker kabata, iſwelt naudu — ſkaita weenreis, ſkaita otrreis, no puhtchās un tad ſaka galwu ſratidams: „Zif es tew wakar dewu?”

„Diwus rublus.“

„Tikai diwus rublus?“

„Ja, tikai diwus rublus.“ Bet Anna to faktot no-
leezas un likas kautko darot pee puifena apgehrba, melle-
dama apflehpt fawu waigu kwehlu. Frizis fehdeja ka mehms
isnehma tad weenu rubli, nosweeda to us galda un fazija:
„Sche tew weens,“ uzechlas un isgahja pa durwim.

Anna bija waj stihwa ajs brihnumeem. Kas tas bija?
— Ah tas bija dabujis masas weseligas bailes; jo pehz
wina aprehkinuma tam wajadseja buht nodishwojufcham
trihs rublus. Tagad winu fahka fudit apsina un melledams
to apmeerinat, winsch issweeda us galdu rubli. Tagad
wina bija dabujuje taifni tilpat dauds ka winsch isschkehrdis,
to wairak wajadseja!

Annas brihnischanas pahrwehrtas preeka, jo fchoreij
ta bija ahrâ is piša. Bet kas tas bija par lihdselli, pee
ka wina bija fehrufes? Waj tagad winu starpâ nestahweja
blehdiba? Waj tagad wairs wareja buht runa par faw-
starpigui ustizibu, waj tahdai laulibas kahrtai naw jagrimst
arweenu dſitak?

V.

Bihſchli efam, kad mehs eenihstamees,
Deewi, kad mehs mihton apkampjamees!

Schillers.

Kahdâ fwehtdeenas pawakara daschas nedekas wehslak,
Anna ar faweeem behrneem fehdeja pee loga un fklatijs
ahrâ us eelu. Te nahza fmalkakajâs pilfehtas drehbës
gehrbufes dahma fchkehrsam pahri pahri eelu, mahja ar
rotu un nahza taifni us winas nama-durwim. Waj wina
wareja tizet fawam azim, ta bija Berta, Fritscha mahsa!

„Labdeen, Anna!“ Berta fauza un tulin eenahza pa
durwim istabâ. „Man tadſchu reis jareds, ka jums eet. —

Ruug, ka puifens paaudsis, un kas tev par fmusu meitimu tur klehpj; — bet ar tevi pafchu, Anna, neiffkatas nezik labi!"

"Es biju flima — bet peefehdi tadchu," pee tam Anna pastuhma krehflu, us ko Berta tad apfehdas, papreefsch nowilkufe fawu mehteli un nolikufe zepuri."

Tas man ir schehl, Anna — bet es preezajos, ka es tevi atrodu atkal us kahjam un fastopu ari mahjäss. Es jau tiku zela fklubinata, greestees atpakał juhs nereditjuſe. Kur tad Frizis eelihdis?"

"Winfch ir isgahjis," Anna atbildeja ar nolaistam azim.

"Nu, waj medus laiks tik drihs jau heidsees? Kad biju pirmo reis scheit, juhs jau bijat ka weena firds un dwelhfele — un tagad Frizis schini jaukajā laikā ir weens pats projam?"

Anna sahka stipri fchnukstet un ar waru speests „ja“ nahza pahr winas luhpam; bet itka tas buhtu tas dambis bijis — ar wahlu ween pluhda tagad wahrdi no mutes un ilgi aisturetäss dufmas pret Frizi nahza gaismā klah-efoschäss draudsenes preefschä.

Muhfu Anna toreiſ wehl nepasina fawu augsto tikumu, pazeest kluſſba un peedſihwojumi wehl nebij winu mahzijufchi, leetas, kas fihmejas us laulibas dſihwi, turet tahlu no trefchajam ausim. Zaur fcho istureschanos wina fkladri atlaha, ka winas fruhtis nemahjoja pateefä, wifū paneſeja mihlestiba, bet wehl weenmehr walbijia fchaubigä weegl-prahtiba, kas to bij eedſinufe laulata drauga rokas. Waj tad fchi weeglprahrigä spehle ar fwehtam leetam nepelnija stingru fodu, un waj tad nemas ne-eewehroja, ka Deewa fodibas roka us winu guleja? Winas posts nebija wehl deesgan dſilſch, jo winas dufmäss fpulgojofe azs to ne-ereraudſija un winas otru teefataja mite nepasina luhg-fchanu, kas uskahpj iſ ſirds dſilumeem. — Muhschigais Padoma=dewejs stahweja winai tahlu — draudsene tuwat.

Bahri pusstundai flaneja gaudu dseefma un Berta waj nu palozija alaschin galwu jeb eemeta starpā kahdu brihnifchanas waj duftmu issauzeenu. Ak, kā tas dereja! — Bet kās gan tas bija, ko tā wahrdeem fodija? — Winas wihrs, winas behrnu tehwī!

„Ak tā tahs leetas fastahw?“ Berta atkal usfahka, „tā riħkojas tas kundsinjch? Buhtu wihsch tikai fcheitan, es winam gan kahrpitu azis! Te jagahda palihdsiba! Par wifam leetam tew jadabun rokās wairaf naudas — tew jau noschehlojama dsihwe. Es fewi gan tā nemehrdetos. Waj tu jau fini, ka efmu no Muldnekeem projam? Tagad dsihwoju ē. pilseħta kahdā weesnizā un nopolnu tikkdauds naudas, kā jau warid redset no mana apgehrba un neweens mani wairs neusfflata par fabrikas meiteni. Bet nu pee tawas leetas. Kā buhtu, kad tu peenemtu kahdus peedsihwotajus us tawu apkopfħanu un ehst pagatawħanu? Frizis buhtu preezigs, waredams pahradefmit kapeikas wairaf nodsiħwot.“

„Mihla Berta, kā gan peedsihwotaji jutifees apduhfchu manā mahjā, kur walda pastahwigs striħdus un nefatiziba?“

„Anna, par to jau tew buhtu liħdsekkis! Waj tad tu ne-eſti fmuka feeweete un waj tu pateeffi proti fħo mantu tif maſ apfweħrt. Wini man makħatu zena, kahdas tee netur nemakħfa!

„Pateeffi, Berta, es tewi nefaprotu!“

„Ej tu aitina. Waj tu pateeffi paċauli tif maſ pa-siħsti? Waj nesini kahda wara tew ir-weenā rokās speeedenā, weenā fmaida u. t. t. pahr wiħreeħħu dsimumu? Waj tu doma, ka es dabutu tif bagatigas dixeramnaudas un weesniznekk mani tā istiretu, ja es neleetotu taħdus liħ-dsekkis un to tu eewehro, jo ja peedsihwotaju fainmeeziba għrib ko eenest, tad mahjā wajag buht jaunai fmukai fain-néezei, waj farfaniwa iddigai meitinai.“

Annai atdarijjas azis. — Mieeffgħa mahha dewa padomu, braħla godu miht pa kahjam — un wina eeska-

tijas dſtilajā besdibini; bet wina nepalika ta malā ſtahwam, wina eepaſihſtinajas ari ar apakſchā draudoſcheem klinſchu aſumeem — nē, wina fanehma wiſus dwelheleſ ſpehkuſ kopā un pagreeſufē ſauza: „Berta, Berta, deesgan! Dari, kā pate par labu atſihſti! Bet apdomā, kā es eſmu tawa brahla ſeewa, kuram eſmu ſwehrejuſe uſtizibu, kuru ari gribu turet, kād ari muhſu Deew̄s Kungs man uſliktu wehl gruhtaku naſtu.“

„Hahaha! tam, kā ſewi min pa kahjam tu wehl tureſti uſtizibu?“ Berta fazija ar neglihtu fmaidu, „tam, kō tu papreekſch tahdeem aſeem wahrdeem apfuhdfeji? Un tu manā preekſchā uſtahdifees par tiklibas waroni, kur tadſchu es it labi ſinu, kā tu kluvi laulibā. Bet“ — wina paſlatijas fawā ſelta pulfſteni — „paleek jau ari wehls laiks, man jaſteidsas. Neinem par launu, ſpehle joprojām fawu tiklibas warones lomu un — zeet badu!“ Te wina nolika puifenu, kō bija turejuſe uſ kleepja, pee ſemes, uſlika zepuri, uſwilka mehteli, paſampa ſoules-ſargu un iſgahja pa durwim kā lepnās drehbes notſchauf-ſteja ween.

Anna atweegloti uſelpoja — aiffſeeda abām rokam, feju, un ſem aſaram iſſauzās; „Ai, buhtu es jel kluſejuſe nebuhtu jele tahdā naidigā wiſe par Frizi runajuſe — fods ir nahzis uſ pehdam.

Bet kā ſkubinaja Bertu uſ tahdū launu noluhiſku? Lihri ſaprotams apſtaklis. — Krituſchi engeli atron leelu eepreezinachanu eefſch ta, kā wini war uſ pirkſteem iſſkaitit wehl dauds tahdū pat fliftu warbuht wehl fliftaku perſonu — un zilwei, kurus teem ja-atsihſt par tifleem, ir teem par reebjumu; falda patikſchana toſ pahrnem, redſot, kā tee ari krituſchi.

VI.

Tur skateet masu kluſu buhdinu
Ar masas lampas wahju ſpihdumu:
Tik tuſcha, truhziga ta iſſkatās,
Un tomehr fa pats ſwehtums iſſleekās;
Jo eekſchā mahte luhgſchanās
Par ſawu behenu nopuhſchās.

Fr. Stolle.

„Pehz leetus nahk faules ſpihdums,“ mahza fakams-wahrdš,
„bet dſihwē tas iſpildās ari apgreestā fahrtibā — „pehz
faules ſpihduma nahk leetus“ — un to wajadſeja peedſihwot
Silmales fabrikū laudim.

Tureenes strahdneekeem darba daudſuma pehz bija
lihdſſchim mafatas labi augſtas algas, bet nu ſeemai uſ-
nahkot un darbam masinajotees iſplatijās walodas, ka
fabrikanti nahkotnē pamafinaſchot algas, un kād tāhds ga-
dijums nu teefcham peenahza, strahdneekōs fahka ploſitees
dumpoſchanās wehtra un wakarā tee wiſt ſapulzejās mumš
paſihſtamās weefnizas fahle.

Nr gruhtu ſirdi un nemeera paredſejumeem, bet ſem
nepanefamajeem apſtahlkleem ſpeefti fabrikanti bija ſcho foli
ſpehrufchi. — Bet to wiñi ari bija ſaweeem strahdneekeem
ſinamu darijuſchi zaur fabrikas peeffiſteem iſſkaidrojumeem.
— Wiñi teem bija tanis iſſtahſtijukhi, ka jau wafarai
fahkotees bijufe manama weifala lehnaka gaita, uſ kuru
tee wehl negreeſufchi leelu wehribu. Bet ka wiñu zepibas
uſ apſtahlku laboſchanos wihlufchās un zaur pamafinateem
peepratiſjumeem iſſtrahdajumi uſtrahjuſchees. Schee krahjumi
nu paſeminajot prez̄es zenu un pamafinot eenahkumus tāhda
mehrā, ka darba turpinafchana eefpehjama tikai ſem paſe-
minatām algam.

Sa ſchis iſſkaidrojums buhtu notizis gadu atpakaſ,
tas buhtu gan uſkustinajis duhſchas, bet ſem labeem noli-

gumeem starp darba-dewejeem un darba nehmejeem prahts buhtu dabujis wirfroku un leeta buhtu notschuhkstejuſe ween. Bet fchodeen ar leetu bija pawifam zitadi; jo sozialas mahzibas apustuli atnahkufchi ari lihds Silmalei un kehrufches pee darba.

Schee uſmusinataji strahdneeku drehbēs bija peedabujuschi papreefſchu tāhs nemeerigās galwas, kas gahja ar nepatifikhanu pee darba, bet wifmihlaki fehdeja ſchuhpodami un tehrſedami weefnizās, zaur burwigo eemuſinajumu — „ihſatu darba laītu, leelakas algas“ — un uſ pehdeja teikuma noluhku bija nodibinajuschi strahdneeku beedribu. Tas bija tas pamats, uſ fo tee fawu nemeera fehlu ifſehja.

„Beedri!“ tur uſſauza kahds flaiks, jauns zilwēks filā blūhſē strahdneeku beedribas preefſchneeks faweem uſtūnateem klausitajeem, „ko juhs fabrikās efeet laſijuschi, ir tihras blehnas. Wini tenkviās par industrijas atpakaļ eefchanu, bet prahtigs eeffats leezina, ka ta ſtahw pilnōs feedōs. Ko gan wini ar fchahdu lauſchu mulkinaſchanu grib panahkt? Wini grib algas nospeest, lai pilditu ſawus makus lihds malam! Bet efeet ka wihrī, uſnemat ar wineem zihniu! Zitas beedribas fuhtihs jums pabalstus! Nosweeschat teem weltehſcheem, kas juhs nodsen, iſſuhz, barojas no juhſu ſweedreem, darbu pee kahjam! Kas ar mani weenōs prahtōs lai fauz lihds: „Lai dſihwo muhſu strahdneeku beedriba!“

Wisti fauzla lihds un darbs bija apturets. Eiwehleja wihrus, kureem wajadſeja taisit lihgumus ar fabrikanteem, un tā ka muhſu Frizis, ka ihſts dſertawas brahlitis bija ari weens no leelajeem bļahwejeem, winu ari ewehleja tāi pulka — un tagad tīk eefahlās dſihwe!

Weefniza bija pilna no agra rihta lihds wehſlam wakaram; jo strahdneekus mozijs garſch laiks un rihkles jau ari bija pastahwigī faufas. Tāhdōs apstahklišs tee ſimti rubku, kas nahza no pabalsta kafes, bija ka pileens uſ karstu krahſni. Schis naudas truhkums ihpafchi padarija strahdneekem mahjas nepanefamas, jo ſeewas kihwejās un

lamajās par flinkofchanu; winām ari bija us to teesības, ko wihri paſchi it labi juta.

Schodeen festdeenas deenā bij nelaime wiſu leelakā. Schodeen, kā mehs jau ſinam, wajadſeja nomafſat pagah-juſchās nedelas paradus, lai waretu preefſch nahkofchās nedelas atkal aifnemtees, un bodneze fewifchki no ſtreika laika turejās loti ſtingri pee fahrtibas — kās neatneſa pilnu nomafſu, nedabuja ne kapeikas us paraſa. „Wihri kawejās ar to naudu par daudſ ilgi,” ſchehlojās ſeewas pa mahjam un ſlatijās ruhpigas pa logeem, jo ahrā plo-ſijās leels rudens wehſch.

Pehdigi gaiditee pahrnahza, no purinaja leetus lahfes, no flauzija ar veedurkni peeres un pehz laba eewadijuma no ſeewu puſes, iſwilka rubli 50 kapeikas un fanehma par kwihti labu fahlitu ſprediſka.

Bet ne wiſeem laulibas wiſreem kahrojās pehz ſchi ſprediſka. Tee fehdeja weefnizā, to ſtarpa ari Trizis, un apſpreeda leetas, bet dſerfchanā par wiſeem pahraſais bija Trizis. Likās, itkā wiſch gribetu nupat dabuto naudu tulin weefnizneekam atdot. Pahrmainas labad rupjās rihkles uſrahwa kahdu meldinu un Trizis blahwā, itkā gribedams pahrfpeht wehtras ſchnahkſchanu, kās dſina ſaploſito mah-kuu wilnus un zirta leelas leetus lahfes logu ruhtis. Pateeſibā wiſch no ta neka nejuta, jo wiſch jau atkal atradas tai ſtahwoſki, kās pret tahdam leetam zilweku dara nejuhtigu.

Turpreti kā gluſchi zitadi klausijās tur ta nabaga ſeeva wehtras ſchnahkſchanā! Iſbilufcho roku preefſchā guleja us nabadſigām ziſam diwu ſlimi behrnu augumini leela karfonī. Waigi kwehloja, mehles ſchuwa — un gandrihs domam nelaimigā ſeeva fchad un tad paſneeds maſa-jeem pa lahfitei uhdens, ar ko remdet degofchās, nedſeh-ſchamās flahpes. Wina dod maſakajam ari kruhti, bet karſta mutite nejehds wairs ſiſt. Un ko tad lai ſiſtu — kruhts ir iſſikuſe; ir jau ilgi, kamehr mahte ir pahrtikuſe ar leefako baribu un bes tam wehl labakos kumofinuſ eebah-

sufe faiva wezakà behrna mutè. Bet nu ir wiñi lihdselli pagalam.

Kamehr wehl kautkas bija ko eeñihlat, wina bija turejusës pee pehdejà lihdsella. Bet ar wiñi to mas bija winas rokàs nahzis. Labakàs leetas wihrs pats bija aïsnësës pee aïsdeweja. Af paschas labad wina nebuhtu ne pirkstina kustinajuse — jo winas dsihwiba bija tai sen jau par nastu. Wina jau ari bija galigi atstahta; jo tas, kürsch stahweja winai wistuwak, nelikàs par winu nesinot, un Deewi ari likàs bija sawu firdi preeksch winas aïsslehdës. Zik daudj firdëdibenigas luhgßhanas nebijä jau uskahpuschas, waj tad neweena nebija Deewa aust fäfneeguse, waj tad Winsch nereditseja tahs neiffakamo postu!

Anna pakrita pee behrnu gułas-weetas zelds, falita kalsnàs rokas, un luhdsä: „Mihlais debefu Deewi, suhti jel palihdsibu! Redsi, kà masee tahrpini zeefch; jo tee wairs nespéhj brehkt, tikai wahji gaudi nahk no winu mutitem. Mihlais Tehws, ja tu gribi winus no manis atnenit, tad nem ari mani projam no semes, un nepamet mani weenu paſchu fchini raudu-elejä. Af, Tehtit, palihdsi!” Luhdsot wina nebija durwju atwehrschanan dsirdejuse. Tanis stahweja weziga kundse ar laipnu feju, kura bija dsirdejuse wehl luhgßhanas pehdejos wahrdus. Posta skats winas preekschä, fadsina afaras winas laipnajås azis. Tur guleja abi behrnini leelâ karfonî, tur guleja zelds nabaga, jaunà feewa, kuras lozeklus nokratija drebulti, jo nefkatotees us aufsto gaiſu krahns istabas stuhrî stahweja aufsta.

„Kálnineete, neismifatees, Deewi palihdsës!” Pee fcheem waherdeem Anna apgreesas un paſina skolotaja Rei-nerta kundsi, kas bija ihsta Samareete un kura bija atrodama wiñur, kur ween palihdsibas wajadseja.

Wina peegahja pee gułas-weetas un apluhkoja brihtinu masos un tad fazija us Alaru: „Es dsirdeju no kahdas juhsu kaimites, kà juhs ar behrneem efeet flimi, un kà garamejot redseju Juhsu istabâ gaifmu, nahzu raudsit kà

jums klahjās. — Sakat man, kad juhs ar behrneem efeet pehdejo reis baudijuschi šiltu baribu?"

"Aiswakar," pehz masas wilzinaſchanās nahza pahz Annas luhpam, "Mans wihrs neko nepelna un man wairs naiv nela ko pahrdot."

"Tad jau juhs warejāt atnahkt pee manis."

"Ai, es newareju, man bija kauns."

"Tā, ja man nebuhtu gadijees eenahkt, tad juhs aīs leeka kauna buhtu lahwufchi ſaweeim behrneam nomirt. Bet pazeefchatees kahdu azumirkli." Ar to wina bija pa duriwim ahrā un pehz kahda ſtundas zeturkſchna eeradās ar leelu nefamu furwi weenā rokā un podu otrā.

Anna noſlatijās ween ka wina ahtri nolika furwi un podu pee ſemes, nowilka flapjo mehteli un pakabinaja uſ naglu. Bet aīs brihnumeem wina atplehta azis, redſot, ka ſkolotaja kundſe iſkrahwa no furwja maifi, ſweeſtu, galu un kafeju un pehz tam ogles un malku. Noſkatotees ka wina tad ahtri aifluhra uguni, uſliko uhdeni un wahrija kafeju, wina iſleħja pateižibas aſaras un flaweja Deewu, kas winai fuhtijis palihdsibu.

Pehz masa brihſcha Anna fehdeja uſ wezo kasti pee loga un tureja maltiti, jo galdi un krehfli wiſi bija kihlu mahjā pee naudas aifdeweja. Reinerta kundſe patam eetezinaja ar karoti maſajeem mutiſes druzin filta peena. Maſa meitina to kahrigi eefuhza, bet puifens tikai lehni dabuja dibinā, ſlimiba to bija pawifam pahrnehmufe. — Pehz kahdas ſtundas laika daktera rati apstahjas duriwu preeſchā. Tas tulin eenahza iſtabā, kraitija Reinerta kundſei roku un ſtahjās tudat pee behrneem. Wezais Reinerts bija winu pee wiſa wehja un leetus atwahkis no tuwejās pilfehtas.

"Kalmeneete, waj jums ir kahds, kurfch war nahkt man lihds pilfehtā, pahrnest sahles?"

"Nè," daktera kungs, mans wihrs wehl naiv mahjās, un no kaimineem ſchahdā laikā neweens to nedaris; bet

ja Reinerta kundse buhtu tik laba, scheitan uskawetees, es brauktu jums lihds."

„Kas jums nahk prahtha! Juhs tikk warat nostah-
weht us kahjam; tas ne=eet!"

Suhtamais bija tuwu. — Uissmatuse bals ar fmagu
mehli blaahwa ihstu eelas meldinu un streipalojofchi foli tuvojas
mahjinai. Anna satruhkas. — Frizis tahdâ stahwolkli un
sweschee zilwelki istabâ! — Ahrâ blaustischandas peepesch
apklusa. Frizis ismainija kahdus wahrdus ar kutscheeri
un drihs ween eenahza bahls un isbijees istabâ. Bailes
bija winam padarijufchas kkaidru galwu, un tagad winsch
usluhkoja drihs dakteri, drihs Reinerta kundsi, drihs sawus
peederigos. „Waj breefmas notikufchas?" wina bahlas
luhpas stomija.

Dakteris Bertrams usmeta Frizim dsilas nizinafchanas
skateenu, ka tas noduhra fawas azis un tad fazija. „Wehl
wairak ka breefmas. Neaisbildinajamâ wihsé juhs efeet
fawu familiju nowedufchi kapam tuwu, kamehr pafchi fewi,
ka redsams, efeet labi apgahdajufchi. Ka wifs wehl beig-
fees, stahw Deewa rokâ! Bet kad nu reis ta ir, tad nahkat
lihds us apteeki un tadehk schigli us buka, un juhs, mihla
draudsene," winsch greesas pret Reinerta kundsi, „tadchu
palifseet wehl te." Winsch gahja ahrâ un Frizis padewigi
lihds. Winam ari buhtu launi klahjees, wezajam Bertra-
mam preti runajot. Kuram tas usswehroja fawam tehrauda
azim, tas palika mehms. Winsch bija pahrtizis wihrs un
nabagu ahrsts ne ajs peenahkuma, bet ajs brihwâs patit-
fchanas, un wina firmo galwu reti redseja pee bagatmanu
gultam — schos winsch astahja faweeem masak turigeem
beedreem.

VII.

Tee brihnumi naiv wis tee leelakee,
 Zaur kureem Deews reis Warawu ir sitis —
 Pee lauschu firdim, kuru ledu Winsch
 Drihs lause mihestibas faules-stareem,
 Drihs lausch ar bahrgu joda negaizu —
 Pee lauschu firdim Winsch wehl wairak dara.

Feliks Dahns.

„Tä, Kalnen, nu steidsatees,” dakteris Bertrams sa-
 „zija kad sahles bija gatawas, „Bet lai juhs aht-
 rak topat, mans kutscheeris juhs nowedis pa taifno zelu
 lihds fabrikai.” Frizis gribaja atraidit, bet dakteris winu
 eedsina ratos un tee riteja projam.

Ahtrös rikschös gahja projam us Silmali; bet ne
 peeteekofchi ahtri preeksch muhsu Fritscha, kura dwehfelle
 pamodäs elles mokas. Kur winam bija azis bijuschas, kā
 tas bija warejis notift, kā winsch to postu nebija nom-
 nijis? Sinams pa deenu winsch gandrihs nekad nebija
 mahjās un nafti, kad winsch peedsehris pahrnaha winsch
 knapi tikai atrada sawu salmu midseni dibina istabā, kuru
 winsch bija few pataisjees tanī, kad bija aiswaedis sawu
 gultu us kihlu mahju.

Rihtem peezelotees Anna gan luhdsas pehz naudas.
 Bet winsch nekahwās zaur winas luhgumeem akmihstinatees.
 Ja, winsch pat nebija kaunejees, aiswakar, kad Anna winu
 bija karsti luhguse pehz pahradefmit kapeikam, tai eest —
 waj gan winam bija nelgas feewai atdot pehdejo masu-
 minu, kas wehl bija atlizees?

Winsch nebija dsirdejis neka no masajo brehfschanas
 pehz maijes, neka no moxitas mahtes schmukstefchanas un
 no puhtam; jo no rihtem masee peekufschchi guleja un
 Annas asaras winsch tureja par wiltibu, wina mahte jaū
 ari bija mahzejuše untumu pehz tä kofchi raudat. Tagad
 wina azis bija atdarijufchās, ja tikai nu nebija par wehlu.

Par wehlu! wina aufis atskaneja. Ja wina pee-
derige nomira, winisch bija wainigs, apsina winu muh-
schigi apfuhdsetu. Kä gan mahjās bija? Rati apstahjās
un to gabalimū lihds mahjam Frizis nofrehja fkrechhus.
Winisch eeflatijās zaur logu un uselpoja, wiss islikās pa
wezam. Us pirkstu galeem winisch eegahja istabā, winisch,
kursch zitadi tīkai dseedadams un lahdedams bija klupis
pahr fleegfni, nu pafneedsa Reinerta kundsei sahles. Ta
atkorkeja pudeliti un eedewa no tahs faturu masajeem.
Bet pee tam wina labi redseja, ka puifenam sahles neto
wairs nelihdsēs, wina waidsini eegrīma wairak un wairak.
Annu taupidama wina to luhdja, lai eet blakus istabā
noguletees. Bet schi neatstahjās no behrneem.

Tur nu sehdeja Reinerta kundse weenā pufē un Frizis
ar Annu roku rokā otrā pufē behrnu gułas-weetai. Frizis
flatijas luhgdamēes Annas silajās azis, kurā usspīhdeja
un winam flaidri fazija, ka wiss pedots un aismirfs.
Zif sawada tadshu ir zilwēka firds, kahda brihnischka,
pahrwehrschanas tai eespehjama! Kahbus mehnefchus at-
pakāt winas mitei ispluhda nizinaschanas wahrdi pret to,
kas tagad us klufi, mehmu luhgumu dabuja pedofchanu.
Starp torei un tagad bija pee Annas notikuse leela pahr-
maina, wina bija atraduse weenigo Padoma-deweju
un tas bija winas firdi ſchlihstijis.

Zif lehni rit stundas nafti pee flimneeka gultas,
kahda ilgofchanas un gaidischana pehz rihta un wehl tahdā
wehtrainā nafti, kura wehtra tā ap suhreem plosas un
ſchlähz leetu logōs.

Wareja buht pulksten 4, kad puifens valika ſemischki
nemeerigs; winam fruktis sahka ſtipraki kahrfstet un lifas,
ka winisch zilhnotos pehz elpas. Reinerta kundse ſinadama,
kas nahts, pabahsa roku tam ſem muguras un to pazehla
puſſehdus zaur ko fruktis valika druzia brihwakas. Frizis
ar Annu kopā raudaja, tomehr wini wehl nepasina tuwejas
nofchirkchanas wehſtnefchus, nu labā kundse pagreesa maſo
fahnus, nelaimigajeem wezakeem pehz eespehjas noſlehpdamā

to, kas notika. Espas wilzeeni palika arweenu retaki un ihfaki — wehl weena garaka nopoulta, augumintch nemanoſchi iſſteepas garumā, un stihwās azis luhkojās tulſchumā. — Nahwe bija dabujufe ſarvu upuri. — Reinerta kundſe lihkiti weegli nolaida atpakał un nemanot aifſeeda ažtinas.

„Ni, zik meerigi masais duſeja, Frizis ar Anna domaja, nu likas karfonis pahrzeets; meegam wajadjeja buht maſajam par labu, kā wini to gribеja kopt, lai tas jo drihs zeltoſ atkal kahjās. Ak, kaut juhs paliku muhſchigi ſchinī faldā maldibā, Reinerta kundſe domaja, — bet zik drihs wajadjeja nahkt breetmigai atjautai.

Nihts tuwojās. Wehtra bija norimufe, mahkoni iſdalijufchees un auſtrumōs rāhbijs pirmā wahja blaſhma no jaunās deenās. Te Anna fahka fchaubitees par behrma ilgo duſefchanu. Wina noglaudijsa ſawa Karlā peeriti. Kas tas bija? Ta bija aufſta? Waj mahtei ne-eefchahwās prahṭā tahda jaufma, itka tas buhtu nomiris? Frizis redſdams Annas fatruhkfchanovs, ari peekehra pee galwinas un tad abi kā weenā mutē eefauzās: Reinerta kundſe, kas tad notizijs ar muhſu Karliti, wiſch jau gluſchi aufſts?“

„Ja, wiſch ir aufſts, — efeet uſi wiſu gatawi, wiſch ari filts nekad wairſ nepaliks. Deewſ tā gribejis, Wina prahṭs fwehts.“

„Miris!“ abi iſſauzās un atkrita iſſamifchanā. Anna noleezās paſr maſo lihki un apklahdama maſas rozinās un waidsinus butſchinam, fauzas: „Karliti, Karliti! Tu nedrihſti miris buht, tew jadſihwo! Ni, tik wehl reiſiti atwer ſawas mihlās ažtinas, uſſkati mani un atmēm manas neiſſakamās mokas! Es jau ne-efmu lituſe tew badu mirt, es zitadi newareju!“

„Bet es!“ Fritſcha dwehſelē dobji atſlaneja. „Es eſmu to darijis; weefnīza eſmu jautri diſhwojis un ſcheitan mans behrns nomiris badā. Leelaſis Deewſ, zik bahrgi tu fodi!“ — Wiſch peegahja pee loga, — Saule patlaban lihda augſchup pee debefs welwes, taħs pirmais

stars trahpija wina peeri. Winsch ahtri apklahja feju rokam, ta tadshu apspihdeja winu, fawa behrna fleptawu, kuru pafauligs fogis neteefatu, bet kuru muhschigajam bija ja-pasudina. — „Ak, leelais Deewos debefu augstibā, palihdsi man! Neatstum mani! Nahdi man zelu pee Lewis, es gribu pa to staigat!”

„Kalmeneet, tagad ir deesgan,” Reinerta kundse pahr-trauza azumirkla flufumu, „puifens ir miris, Deewos to aiffauzis pee fewis; winsch ir tur, tur nejuht wairs nekahdas fahpes nedf flumjas — winsch ir eegahjis labakā dsihwofchanā — nowehleet winam to. — Bet jums paleek fcheit kautkas fwarigaks fo darit. — Redseet! tur patlaban atwer azis juhfu maşa Leenite. Isi tabm spihd dsihwiba, winai wajaga juhfu ruhpibas. Pateizates Deewam no wifas firds, kas juhs aridsan tapa malā stahwofchu, wehl usturejis.”

Unna eeflehdса maso fawās rokās un ari Frizis peenahza un fanehma masās rozinu.

Schini azumirkli pеebrauza wezais Bertrams.

„Nu, kā eet?” winsch fazija, eenahzis istabā. Bet atbildes nenogaidijis winsch peegahja pee gułas=weetas. „Tā, gluschi kā es parebseju, masais miris. — Ja, ja, mehs ahrsti esam nejehgas tur, tur nahwes engelis jau fawu roku peelizis. Wakarriht — hm — warbuht wehl buhtu laiks bijis.” — Schee wahrdi nebija klahesofcheem faziti, un tika ari pusbalzi nomurdeti. Frizis bija usmanigi klawejees, un fo winsch pee wahrdeem nefaprata, winsch nolafija no wezā funga fejas.

„Daktera kungs, issfakatees tikai swabadi, kā es esmu fawa behrna fleptawa!” Tee bija pirmee wahrdi, fo Frizis isrunaja vēz fawa leela noseeguma atsibschanas, lihdsfchim wina fahpes bija mehmas bijusphas.

„Kalmeneet,” dakteris fazija, winu kahdu laiku usluhkojis, „juhs galā eeffatat, zilf weeglyrahtigi juhs efeet bijuschi? Noseeguma juhtas es jums newaru nonemt, jo ta ir pateefiba, kā masais truhzigas baribas dehl bada tifū nomiris.”

„Ja, ja dakteria kungs, masà puifena bariba buhs jau fen truhziga bijufe; jo es jau fen efmü flifts tehws. Tur weefnizâ efmü schuhpojis, kamehr schee scheit ix mirufchi badu. Un lad aifwakar mana labâ feewa man uffstahja pehz naudas, es winai wehl eefstu. — Man paßcham par fewi reebjäs! Es efmü tas fliftakais zilweks wirs Deewa femes un ne-efmu wehrts, fa ta faule mani apfspihd.“

„Kälnen, tagad peeteef! Juhs efeet nepareisi dariju-
fchi; bet kad nu juhs to atsihstat un noschehlojeet, tad
juhs wareet ari labotees. Peerahdat ar faiwu dsihwoschanu,
la juhs wareet buht ari ta pretdala no ta, kas juhs bijat.
Nokratat brandvihna welnu no faweeem plezeem nu efeet fa-
wam behrnam labs tehw̄s un fawai feewai labs laulats draugs.
Bet pahr wifam leetam heidsat besdarbibu, ejat tfchallli
pee darba un juhs weegli pahrspehfeet fawa noseeguma
juhtas.“

Daktera kungs, es nedriksstu, mani faista mans
wahrds, papreefch fabriku ihpachneekem jaispilda no-
lihgumi."

„To wini newar pafchi neisputedami. Ir tikai weens zolfch, kas wed pee mehrka, jums japeenem darbs par pase- minatam algam! — To es jums faku, kurfch es neturos wis preefch teem naudas-maifeem, ka juhs tos fauzat. — Apdomajat tadschu zif ilgi juhs warefeet turetees? Waj bads jau naw wiseem durwu preefchâ? — To aifdsen tikai nauda, un strahdneeku beedriba to ilgofcham ne- warës wis fuhtit; jo us tahs kabatu dsihwo ari lee- lais skaits leetas weizinataju, kuri nemaj naw no juhfu lahrtas, bet aifstahw juhfu leetas, dsihwodami no juhfu fweedreem.

„Teefcham wini ispelnitos leelu pateizibu no wifas zilwezes, ja wini fawu leelo eespaidu isleetotu aplaroyt brandwihna welnu un atfargajot laudis no weeglprahtigam laulibam; tad winus fwehtitu un teem uszeltu peemineklus. Kalnen, runajat ar fawoom darba beedreem, tehlojat wineem

juhſu stahwokli un leekat wineem pafcheem iffpreest, kas jadara. — Lihds tam laikam ſche pahris rubku no manas kabatas. — Nu, neleedsjatees, Kalnen, ta naw dahlwana, bet aifdeiwums, ko es lihds kapeikai atprafſchu atpaakal."

Frizis panehma naudu un dakteris nellauſidamees us laulata pahra patezibam aifbrauza projam. Reinerta kundſe, kas tapat atraidija wifas patezibas ari tulin aifgahja un Frizis ar Annu palika weeni paſchi. Frizis ar afaram azis peegahja pee Annas, panehma winas roku un fazija: "Anna, peedod man, un pee muhſu Karlifcha libka es tewig ſwehru, ka es labofchos un palifſchu tahds, ka daktera kungs fazija, lai Kristus man palihds!"

Preeka afaras fahka ritet no Annas azim; ta metas pee wina kruhtim un wihrs un feewa wahrda jaukakaja nosihmē bija weens otru atradufſchi. — — — —

Ne masak jauks ſkats noriſinajās tai paſchā laikā ſkolotaja dſihwalla preefſchā.

Mahjas durwīs stahwedams wezais Reinerts fagaidija fawu feewu.

"Nu, kā ir?"

"Kā jau wakar domaju, puifens nomira, maſa meitina ir glahbta. Bet preezigu wehſti es tewig waru paſazit, wihrs, tura apſinu dakteris pamodinaja ir eeflatijees ſewi un atrodās us labofchanās zela. Bet tagad nem tu wina fawā ahrſtibā, pee wina tu wari iſrahbit fawu mahſflu."

"Waj tu tā domā?" Reinerts fazija ſmaididams, "kad tu preefſch wina runā tahdus ſiltus wahrdus, tad jau gan man buhs jarauga darit."

VIII.

Lai apskatam ar uszichtibū,
Ko wahjais spehks ir panahzis;
Bet tahds wihrz pelna nezeenibū,
Ras neapswex, ko darijis,

Schillers.

Nahkofchā trefchdeenā, Frizis fawu Karli paglabajis,
gahja us sapulzi. Winſch atrada sahli pilnu kā preebahstu
jo wiſt bija atſteigufchees naudu fanemt, un ſkana fur-
neſchana iſzehlās, kād zeribas naudu dabut, iſrahdijsas
weltigas.

„Varbuht,” preefchneeks fazija plezus rauſtidams,
„rihtu peenahks; kam tad druzin wajadſigs war peeprafit.”

„Mums wiſeem wajadſigs naudas!” fauza no wiſam
puſem.

„Tad,” preefchneeks turpinaja, „aiſſtahwi ir faru-
najuſchées ar fabrikanteem; tee iſſkaidro, kā ir gatawi teem
kas ſchinī nedelā eestahj darbā par iſſludinatām algam,
dot pastahwigū darbu, turpreti wiſus vahrejos ari preefch
tahlaka laika iſſleht.” — Atkal iſſkrehja furneſchana zaur
lauschu rindam. — „Bet neļaujatees eebeedetees, wiņi drihs
buhs nogurufchi turetees un peenems muhſu nolihgumus!
— Kam wehl leetas labā kahds wahrds war peeteiktees.”

Muhſu Frizis peeteizas un fazija: „Es zaur ſcho
iſſkaidroju, kā rihtu darbu atkal uſnemſchu.”

Schee maſ wahrdi fazehla leelu trahzi: „Atkahpejs!
— Wahrda lausejs! Winſch ir lahwees ee-ehdinatees!
— Winu ir eeſmehrejuſchi!” traki jauzās zits zaur zitu.

Frizis stahweja meerigi turpat un kād wehtra bija
norimufe, winſch tapat meerigi turpinaja: „Papreefch
uſſlauſatees un tad paſudinajat mani!”

„Ahrâ ar wiñu!“ „Né, lai wiñsch runà! Klufu!“ un tadehl̄ fa pehdejee no wiñas teefas us fawu pastahweja, klusums eestahjås un Frizis runaja: „Streikim iszelotees man nebija nekas eekrahts, jo mana pełna bija kahrtigi noschuhpota; masais pabalits nefneedja manam wajadsibam — es talab aiskihlaju no fawam leetam gabalu pehz galala. Manai feewai, kura wiñä tam laikä no manis ne kapeikas nedabuja, lai nenihktu badâ, wajadseja darit to pafchu. Wiñs ir projam, fa nekas naw palizis un schodeen — — apraku fawu Karliti — — wiñsch nomira ar bada tiñu — — un es esmu wiñu fleptawa! Waj nu man japaleek ari par fawas feewas un otra behrna fleptawu?“

„Né, nekahdâ finâ!“

„Nu labi, tad gahdajeet man naudu! — To juhs newarat — bet man tahs wajag! Pabalsta kafe to ne-fuhta, — protams nu man atleek weens zelßch, eeguht to zaur darbu. — Af Deews, ja wezaïs Bertrams, kas jaw man dewa fcho padomu, eet pee darba, nebuhtu man pahri rublu aisdewis, tad kafin, fa tagad buhtu ar feewu un atlikusch behrnu,“ Frizis fazija un wilka ar roku pahr azim.

„Te jums nu ir!“ preefchneeks fauza un lihds ar wiñu tee ustizamee, kas bija ap wiñu sapulzejuschees, „naudas-maiju fuhtnis ir fcho veebahfis.“

„Nu, nu!“ wairak simtu rupjas hals eeruhzås, un tilpat dauids duhres pazehlås, „wezo Bertramu neapwainojat! Tad mehs juhs nemsem us naga! To juhs pasihstat, tas naw nekahds naudas-maiju fuhtnis! Frizi, fo wiñsch fazija par streiki?“

Mums ejot jabuht prahligeem un jaeetot pee darba; jo fabrikanti newarot muhsu prafijumus ispildit un ja wiñi to pateefi daritu, tee ihſa laikä kristu zauri un teem wajadsetu ugunis dsehſt — un tas, fa juhs jau saproteet, buhtu mums tas sahpigais fteens!“

Behz scheem wahrdeem eestahjäs wifpahrigs kluftums,
kuru Frizis isleetoja sahli atstahdams.

Kad aif Fritscha durivis aifflehdas, pahrtruhka
kluftums, fo wina weenteestgee wahrdi bija padarijufchi,
fastahdijäs pulzini un leeta kluwa fawstarpig i pahrrunata.

„Waj tad juhs klaidri neredsat,” preefschneeks fauza
ar puhlem pee wahrda tizis, „ka aif Bertrama un schi
deedelneeka, schi peedsehruscha un atkahpiga Kalnena flehp-
jäs fabrikanti, un ka wifa kumedijs ir tilai fabrikantu
nikis? — Netaujatees apmulkinates, pastahweet ween-
prahtibā un istureet!”

„Gahdajat mums naudu!”

„To juhs dabuheet; bet eerobeschjatees apejatees
taupigi.”

„Ko? mums jaeerobeschojas un jabuht taupigeem?”
fauza kahds garfsch strahdneeks, kas bija uslehzis us galda.
„Waj tad juhs domajat, ka mehs waram dsihwot no
wehja un juhfu glumeem wahrdeem? Kä pee Kalnena, tä
issflatas pee mums wifseem. Tadehk aistaupat fawus jaikos
wahrdus un gahdajat mums peeteekofchi naudas is pabalsta
kaes, un to mehs waram pagehret; jo tajā ir katrreis
peenahzigds laikds nogulditi muhfu deesgan leelee makfajumi.
Bet es jau esmu fen nowehrojis, ka ar naudas buhfchanu
fapuwufchi issflatas, un tadehk ka man triukst uftizibas us
juhfu palihdsibu un ari Bertrams ir dewis padomu, eet
pee darba, es rihtu pat usnaemfchi atkal darbu!”

„Mehs ari! mehs ari! lai Bertrams dsihwo augsti!”
tä fauza no wifäm pufem. — Preefschneeks wehkreis no-
puhlejäs tikt pee wahrda; bet welti — groschi bija wina
rofam isslihkuschi. —

Frizis bija eegahjis istabā ar teem wahrdeem; „Anna,
riktā eefchu atkal pee darba un fhis issfazitais apneh-
mumees peelika dauds pee wina eefschligā meera. Wifsch
tadschu nebija flepeni no fabeedribas atkahpees, bet fwa-
bads un atflahti, ka wiham peeklahjäs. Lai nu par
winu runā, fo runadami.

Bet kā winsch isbrihnijās, kad pehz tam wina kai-
minsch tam zaur logu usfauza: „Frizi, paldees par tawu
uswedinajumi, mehs ari eestm rihtā pee darba!“ Un otrā
rihtā?

Zik jautri flaneja kalschana,zik fmuki taifni zehlās
duhmi no flakajeem flursteeneem pret flaidrajām debešem
un tas ewehrojamakais wehl bija tas, ka fahgufcho un
tumfcho gihmju weetā redseja wifur tikai jautras un
laipnas fejas.

Nemeera putni swineja wehl kahdas deenas brihwē,
bet kad mahkoni bija kahdā rihtā bes wehfts nojudufchi,
ari schee atgreesas pee darba.

IX.

Leez uszihtibai sawā muhschā seedet,
Taws dsihwes zelsch buhs jauki ispuschłots;
No darba swedreem nekauj ſewi beedet,
Ar Deewa ſwehtibu tu tiksi apbalwots.

Karlis Weise.

No nule stahstītā ir pagahjufchi kahdi defmits gadi,
un tanī laifā dauids kas pahrgrossijees. Silmale ir pali-
kuſe par leelu weetu; meschs ir fadſihts arweenu augstač
un tai weetā radees meschs no flursteeneem. Augu pee-
stahne wifam dewufe zitadu koplumu.

Bet ne tikai no uhdens puſes Silmale dabujufe jaunu
iffatu. Tahlu austrumōs pee kalna malas zitreifeja mescha
weetā radufchees augligi tihrumi, starp kureem, azim par
patihkamu pahrmainu iflaiſitas dsihwojamas ehkas. Tahm
preefch un pakalpuſe tu, mihlais laſitajs, redſi labi koptus
dahrſus, un tewim neſkan preti nekahds troſnis un tſhalo-
ſchana, kā tur no fabriku strahdneeku dsihwolleem un tewi
ari neapgruhtina neweens duhmu mahkonits. Bet tur-

preti no tuwejā mescha tew pluhst wirfū tihra gaifa straume un ta spahrnaino eedfishwneeku widschinafschana tik patihkami atlido tawās aufis — un pehz schahdeem eespaideem tu nu eeraugi jaunās nometnes apdshwotajus — weseligus un jautrus zilwekus, lai gan to starpā atrodās ari daschi fabrikas strahdneeki.

Bet netikai weseligais gaifs to isdarija, pee ta fawu labu teefu peelika ari stingri tikumiga dsihwofschana; jo schuhpiba un tahs augļi, palaidniga dsihwe, schinīs dsih-wolkos weetas neatrod. Ja kahds no nomneefem schim netikumam padodās, tam jaiseet. Ihpachneeki ir stingri pret scho ligu, wini ir mahzijusches taupit. Pafchu mahja wineem stahw augstak pahr wisu, un wini dsihwo jautri un laimigi faweuji widū.

Bet kam peeder wina smukā mahja ar salajeem logu s̄leħgeem? Ta ir wehrta usluhköt, pawifam isschirkas no kaimiku mahjam. Katrā pufē nama-durwim, pee kurām uswed glichtas leewenes, atrodās diwi leeli logi spodram ruhtim un ihseem fneegbalteem aiskareem.

„Ta peeder meistaram Kalnenam!“ mums katrs weens atbildetu, un tanī balsi, ar kahdu fchos wahrdus ifru-natu, mehs no prastu, ar kahdu mihestibū tee ļaudis runā par meistarū Kalnenu — un fchodeen jaufajā fwehtdeenas pawakarā mehs eeraugam labi koptajā dahršā, kas tehrpts ķuplā salumā wisu Kalnena familiju.

Frizis loti pahrwehrtees. Wina waigu fahrtumam ir dabiga krahfa, ne wairs brandwihna wara farkanums, winsch ir labi gehrbees un wina fneegbaltas aprozes tahla spīhd. Sejas issklats ir nopeetns un tikai pa brīhscheem, kad feschgadigais Augusts un tfchetrgadigais Wilis winam leek preekschā waren eeweħrojamus jautajumus, ap wina bahrsdaino muti spehlejas lehns smaids.

No flailas Annas ir isnahkuje pilniga feewa, kuras fahrtee waigi breest no weselibas, bet kas gahdā par fawu fainmeezibū tā, kā neweena zita, un tai blakus fehsch winas defmitgadigā Leene, iħsts atspogu lojums no mahtes.

Saule reetrumōs laisħas lejup — familija ee-eet glihtajā mahjinā. Zif tihrigi fcheitan wifs issflatas, kafejas trumulis un ziti zinċa un ffahrdas traufi laistas no feenas mums preti. Driħi ir usklahis spihodfhi baltais galdauts us galdu, un Leene tschakli usleel waħarinas. Tur ir auksti uskosħamee un glahse peena. Iautri patur waħarinas, behrni nogehrbjas, pafneeds wezakeem fahrtas luhpas us butsfim, ee-eet tad blakus kambari un driħi pehz tam muhfū aufis atskan masajo behrnigas luħgħanas.

Waħars ir jauks un mihligs; meħneħs pazeläs pahr mesħa tumfibu un apgaismu ar faru bahlo spihodmu mihligo waħara āmu (semeħ gabalu). Zif draudfigi taħdōs waħarid war paphaptees, zif ee-ejofchi farunatees par fainnezzibas leetam, un zif netrauzeti domas war lidot taħlumā pa atklahto pagħajtni un pat eespeestees aisklahtajā nahkotnē; to tagad fajuht Frizis ar Annu, kuri tagad feħsħi us benka mahjas preeksfha.

Abu faruna leekas it peepeeschhi apstahjamees.

„Waj tu fini, Anna,“ Frizis eefahk, „ka riħtu ir wezajam Reinertam d'ssimumdeena? Waj tu par to efti jau domajuse?“

„Sinams, ja buħtu gaiddiżu sej̊ u tawu atgħid dinajumu, tad gan buħtu par weħlu preeksfha wju piħxħanas un kapu appu ġixxlo fħanas. Tu weħl nebiji waħkar pahrnahżis no darba, kad es ar behrnejem biju jau u kapfeħtas un riħta agri behrnejem jaċċisneħs wijas, kas tagad usglabajas pagrabba.“

Un par to tu neweenam neħħi nefaki? Buħtu man to peeminejuse, es buħtu aिंgħijs u kapfeħtu un buħtu ap-luħkojis to kapu, kuru es ne-efmu ka no pawafaras redsejjis, waj tur naw kas islabojams. Tas nebija no tewi pareiħi!“

„Waj ta? Bet es gribexu redset, waj tu ari pats atgħidafees d'ssimumdeena u pateesi, weħl paħħa pehdejja briħdi tu atminejjees gan. Juhs wiħreeschhi efet pee taħ-dam leetam ehrmoti, kas siħmejjas u kapu, tu redsedams tikai preezafees. Bet fawas juhtas wahrdōs isteikt jau

juhs newarat. Ja, preefsch Reinerta kundses tas buhtu leels preefs, ja wina waretu to koſchi apufchłoto kapu redset, un ja wina nebuhtu par wahju un newarigu, wina rihtā atnahktu pee mums, Kapu rihtā gresnos dauds waitnagu; jo no muhſu nometnes buhs no katras mahjas pa weenam."

„Kà gan ifſſlatitos," Frizis fazija, „ja nometne, kura pat wahrdu dabujufe no wina, wina dſimumdeenu aismirſtu.
— Mehs wehl weenumehr fehdetu tanis strahdneeku buhdās, rihtu akmin=oglu duhmus un dſihwotu tanī trokñi un nefatizibā. Zik kluſi un meerigi te ir, un kahdā weseligā gaifā kustamees! kà wifu deenu prahs ilgojās pehz mihičajām mahjam un ar preeku noſtaigā patahlo zela gabalu.
— — — Mumis japateizās fawam wezajam par dauds ko, es gribetu fazit, par wifu!"

„Neaismirſtu wina kundſi, Frizi! Pee winas es eſmu mahzijufes strahdat un kà gluschi es tagad uſſlatu dſihwi. Par weenu dālu no muhſu panahkuma mums japateizās weenigi winai; jo tilai no winas es eemahzijos fainmeezibu, kas ir muhſu stahwoſla galwenā leeta. Un zik fmalki, zik pahrleezinofchi wina prata man wifu eerahdit. Wina nekad nefazija ſtrupi: tā neder, to wajag tā darit — nē, wina mani tā wadija, ka es iſſchkihru pate labu no launa. Tā es wehl it labi atminos, ka wina riſkojās nolaufidama aijnenfchanās eeraſchu."

„Kalmeneet," "wina mums dahrſā strahdajot fazija, „beigſem darbu, lai juhs teekat laikā mahjās, ka wihran pahrnahkot warat tuhdał eet us bodi: Jums tadſchu jaeet?"

Us manu „ja" wina mani fmайдidama uſſluhkoja un preeſtja: „Zik tad eſeet ſchodeen parada?"

Es pafaziju ſummu un domaju pee fewis, ka wina ſchodeen ir pret fawu eeraſchu ſewiſchki ſukahriga. Bet ar to nebija wehl deesgan, man wajadſeja iſſlaitit preefschā, to wifu es iſgahjuſchā nedelā par to biju dabujufe. Tad wina turpinaja: „Kad juhs pahrneſat to mahrzinu fweesta?"

„Zeturtdēen,” bija mana atbilde un mana famulſčana
peenehmās.

„Un zīk ilgi juhs ar to iſtikat?““

„Lihds rihtam,” nahza bailigi pahr manām luhpam
„Sakat man, ja jums nu zeturtdēenā nebuhtu bijis
wairāk naudas ī 15 ķapeikas, un bodneeze nebuhtu dewiſe
ū ū parada, zīk ūweesta tad juhs buhtu pirkuschi?““

„Sinams tikai puſmahrzinu.“

„Tā nu waj tāhdā gadijumā juhs ar to ari nebuhtu
iſtikuschi lihds rihtam?““

Es fcho jautajumu atbildeju tikai ar galwas palo-
zijumu un kaunejos par ſawu iſſchkehrdibu. Iſprafijufe
wehl par dauds zitām leetam, wina farehkinaja ū pirk-
ſteem: „Redſeet pee ūweesta pagahjuſča nedelā juhs buhiu
eetaupiļuſchi gandrihs 15 ķapeikas, pee ta un ta, tik un
tik dauds, un buhtu ari iſtikuschi. Tā tad juhs it ſtaidri
redſeet, ī aīnemſchanās faimneezibā ir dahrgaka; bet tas
naw weenigais nelabums. Ja juhs katraijs eepirktos par
ſtaidru naudu, un bodneeze jums gribetu dot ſwaiga ūweesta
weetā wezu un laba ſpeķa weetā dſelenu, īo tad juhs
daritu?““

„Es nenemu ne weenu ne otru un pirklu par ſawu
naudu, kur es labaku waru dabut.“

Nu redſeet. — Bet tā jums janem, īo bodneeze
jums ūd, un wina uſleek ſaiwai ſliktai prezai augſtas zenaſ,
īo juhs peenemat bes turneſchanas; jo tiklihds juhs atda-
ritu muti, jums weenkaſhrschi ū ſauktu — ſamakſā. To
juhs newareet, jo pee juhſu faimneezibas wiſhes jums wiſu
nedelu naw ſtaidras naudas, tā tad jazeefch ūlufu, jeb
jataifa ſiga ūbatā. — Tāhdā ſinā eeperkot dauds aīſtaupa
un par ſtaidru nauda dabun labaku prez! — Tagad jums
doſchu weenu padomu; metat aīnemſchanos pee malas,
pataifat ſchowatār bodneezei ſtaidru taseli. Es jums
druszin eetapinaſchu un no ſchihs ſahkāt faimneekot ar

ſkaidreem eepirkumeem, to fwehtibu no tam juhs drihs famanifeet.””

Es paſlaufſju winas padomam un eetaupiju dauds naudas.

Bet wehl par dauds zitam leetam efmu labajai kundsei pateizibas paradā. Waj es zaur winu nesinu, kahdā deenastā dot fawu Leeni? Es winu nedofchu wiſ bagatu lauschu mahjturibā, bet pehz labās kundses padoma, mekleſchu tai tahdu mahjturibu, kas wairak lihdsinajas muhſejai, lai ari alga nebuhtu tilk leela, bet kurā — un tas man ir tas galwenais — walda mahjaslundse, kas meitenei ir alaschin klah̄t ar padomeem. Kas no tahn bagatajām faimneezibam iſnahk, par to man ir pedſihwo-jumi paſchai pee fewis.

Tahlaſt wina ir ruhpejufes par to, lai es ar zik nezik ſaprafchanas waru uſaudſinat fawus behrnus, un es domaju, tas winai maſfaja dauds puhliniu. — Kad gribot, ka winas wihrs eerihkojis preeſch jaunekleem un wihereem tahlaſt glihtofchanas ſkolu, tapat ari eerihkot preeſch meitenem un feewam un man iſſkaidroja, ka bes adiſchanas, fchuhſchanas, lahpifchanas u. t. t. eſot jamahza wehl it fewiſchki ſagreeſchana, lai ſkolneezes wehlaſt prot paſchaz paſchuht fawas drehbes, es fawā dedſibā domaju, ka uſ to jau ſkolā jagreeſch ta leelakā wehriba; jo zik meitene prot religijā, rehkinafchanā, laſſichanā un rafſtichanā to dſihwē maſak kahds prafis.

„Tur juhs eſeet atkal maldibā,”” wina atbildeja.
„Redſeet no meitenes iſnahk mahjas mahte, kurai jawada fawas faimneeziba. Bet waj wina war labi apſwehrt eenahkumus un iſdewumus, ja wina neprot rehkinat? Tahlaſt winas uſdewumis ir, behrnu ſirdis lift kristigitičumigas dſihwes pirmos dihgļus — bet pee tam wa- jadſigs ſinibu un prahta dſiluma, ko panahk tikai zaur labu ſkolas iſgħiſtibu. Un ja tad behrni fahk eet ſkolā, tad wina ir weeniga padoma deweja maſajo mahju uſ-

dewumōs un ar kahdu dauds leelaku zihtibu wini mahzās, ja wini redj, ka winu miħlā mahte ari no winu leetam faprot un war dot fchini jeb tanī leetā fawu kladru fpree-dumu! Tas wifs ir mahtes peenahkums, tehwam agri pee darba iſejot un wehlu peekufusħam pahrnahkot. Ja nu mahte ar wajadsgo isriħkojuſes newar eenemt fawu weetu, tad familija iſſkataš loti fliki.””

„Redfi, Frizi taħda bija winas darbosħanäs pee manis — un waj tad ir par dauds fazits, ja fak, ka daku no muhſa panahkuma jaſflaita par winas nopolnu?””

„Dew taifniba Anna, tas bija taħds rets laulats pahris! Itkà fchodeen wehl stahw man preelfchà tas at-gadeens, tad es wezajam zilwezes draugam fweħtdeenas pa-wakarr ajsneſu mums ajsdoto naudu, ar ko uspirkam fawas eekħlatas leetas. Es redju wehl weenumehr to laipno feju, ar kahdu wiñx man par naudu firfnigi pateizotees fazija: „Tad netaifat jele tik leelas pateizibas, tas jau bija tikai kristigaja peenahkums — to buhtu jums katrs darijis. Bet es weħletos gan kahdrefi ko pateeffi labu pee jums darit. Kà efmu d'sirdejis, juhs esot d'sejjess dreijatajs un isweizigs strahdneeks, bet waj juhs protat ari sħmet?””

„Ak, fkolotaja kung,” es atbildeju, „taħdas leetas ne-efmu mahzijees, un, pateeffi bu fakt, efmu fkolai wairak apkahrt għajjis nekk ēeffchà; jo maneem wezakeem tas bija deemisħeħl weenaldsgo, un nereti tee muhs behrnu klah-nibā nolamaja fkolas ar wifeem winu fkolotajeem. Bet no ta isnahza tas, ka meħs paſau dejäm wiſu zeenibu pret fkolu, iſſkatijàm to par behrnu leeku mohżiſħanu un raudjijàm ka ween mahzedami tureeħ f'wabadi no fchi juhgħa. Meħs behrni tad klejox jàm apkahrt pa pilfeħtu un nabagojja fweestmaiseś — par maissi paſħu masak ko istaifejji, to, ja pahraf bija, atdewiñ funeem, peerahdi jums, ka masak aix iſſalkuma, bet wairak aix paraduma ubagojja — par fkolas laiku labi isbländijamees. Daudfreis jau efmu to ruhgti nosheħlojis, jo ja waretu druziha sħmet

un labaki rehkinat, es fawu darbu pagatawotu dauds ahtraki un weeglaki.

„Nu, es jums doschu weemu preefchlikumu,” winsch fazijs, „nahzeet wakarōs pehz beigta darba un fwehtdeenu wakarōs pee manis, jo preefch mahzifchanas neweens naw par wezu un ja juhs nekaunatees palikt par fkolenu, tad jau truhkstofcho jums peemahzifchu. Bet wehl us kahdu leetu man jadara juhs usmanigu. Redseet preefch tahdeem laikeem, kahdus juhs jau efeet zauri taifijufchi, aistaupits grafs ir leela manta, un tizeet man, truhkumā juhs warat eekrist ari bes pascha wainas. Juhs efeet pafah-tufchi taupit, turpinajat to. Es jums pagahdaschu krahfchanas grahamatimu un juhs katras nedelas beigas eerak-stifeet pehz eefpehjas kahdu sumimu, kuru juhs atlifteet pee malas.” „Es apfolijos un ne-esmu to nefad noschehlojis!” —

„Un waj tu wehl atminees, Trizi, kā toreis, kā tu man to pastahstiji, kā tu man pahrnešt fweikas no labās fundses un issfaziji zeribas us kahdu blakus pelnu, kā tad mehs preezajamees kā masi behrni?”

„Ah, Anna, kas gan war aismirst tahdas stundas! Ta bija pirmā fwehtdeena, kurā es fajutu ihstu fwehtdeenas preeku. Winspirms biju bašnizā pateizees fawam Deewam, tad biju mahzijees pasiht kahdu labu zilweku, un tad fehdejam til weenprahrtigi fawā istabinā pee fiftas krahfns, fkatijamees ar omuligu labpatifikhanu us loga preefchā lehkajofchām fneega pahrslam un preezajamees par muhfu Leeniti, kā ta kampa fawām rozinam pehz fneega un ais preeka flani usgawileja. Waj tas ari nebija tihrafs fwehtdeenas preeks, nela kā es agrak fehdeju peepih-peta weesnizas istabā, dsehru, wesdamās ar beedreem nepee-flahjigas farunas, jeb ar kahrigem fkatteem, trihzofchām rokam grahbu pehz kaulineem waj kartim.

Tad pirmdeenās fabrikai kahdu fwehtku labad nestrahdajot, es no pascha rihta aisičahju pee fkolotaja un kā kā ari winsch tam deenā bija fwabads no fkolos peenahkuma, tulin īehramees pee darba. Kā es kaunejos

pats par fewi, kad wezais Reinerts nehma mani pahrbaudit un raka wifus manus dſilumus augſham, lai noſinatu kurā weetā es ar ſinibam palizis. Winam wajadjeja ar ſaiweem praſtjumeem nolaiftees dſilak un dſilak lihds heidsot dſili dſili apafchā atrada buhwes pamatu. Bet uſſahlas buhwes darbs, pehz wina ihpaſchas wiſjes. Saſkumā mans beeſais pauris negribeja lozitees, ſem gruh-tajeem uſdeivumeem, un zīk gruhti nahzās neparadufei rokai, wilkt ar weeglo ſihmekli fmalkas ſtrihpinas. Zīk daudſreis es waj iſſamis, bet mans ſkolotajs prata mani fatrreis no jauna eeduhſchinat.

Tā tas gahja diwi gadi un ko wifu es ſchinī laikā nebiju eemahzijees? Zīk weegli es apagahjos ar ſkaitleem, un zīk roka drofchi prata nowilkt mata fmalkas un taisnas lihnijas un uſſihmet daschadas leektas un apaļas formas.

Kahdā walearā man uſzihtigi darbojotees ap kahdu ſihmeju mu wezais Steinerts eeflehdſis krahfchanas lahdite no manis dabutos diwi rublius panehma kafes grahmatu un ſafkaitija tur eewilktas ſummas. „Kalnen, waj juhs fineet ko?“ winſch fazija ar jautru ſeju, „krahjumā ir 150 rubli, ko mehs ar teem eefahlfim?“

To ne-eſmu pahrdomajis,“ es faziju, „es domaju, lai paleek ſpaidu brihdim.“

„Ja, ja, bet waj juhs fineet, ka man ſchodeen eefchahwās kas jauns galwā. Juhs jau fineet, ka wehl wairak ſtrahdneeku ſawus atlikuſchus rubuliſchus pee manis nogulda, un daschi no teem, kas jau agrak eefahkuſchi, jau eekrahjuſchi labi leelas ſummas. Drihsā laikā falnu tuvumā pahrdos nozirsta mesha ſemi, kurai wajag buht deesgan augligai. Kā buhtu, ja mehs kopigi noſirktu kahdu ga-balū? Juhs par ſawu naudu dabutu kahdu defetini!“

„Bet ko tad mehs ar to darifim?“ es eemetu ſtarpā.

„Wispirms ſtahdifim kartupelus un ja aug dahrſa faknes, ſtahdifim ari daschadas ſihkſaknes. Štahdijumu war apkopt juhſu ſeewa, titbaudiſ laika jau wina blaſkus Nabadsiba iſſpeesch aſaras.

faimneebai atradis. Jums buhs kartupeli, ar ko warefeet audsinat few zuhku un juhsu masturiba dabuhs drofchu pamatu! bet pee taupischanas jums jaheeturās tapat, kā papreeffch."

Kartupelu dehestschana un zuhkas audsinachana man to leetu darija saprotamu un es tikai luhdsu, lai tikai no-flehdī to pirkchamu. — Diwi nedelas wehlak mums pēdereja puotras defetines leels femes gabals, un winsch wehl bija 20 rublus aislizis no fawas kabatas, lai muhsu femes gabalam isnahktu wajadīgais platumis; un waj atmini, Anna, kā mehs abi preezajamees, stahwedami tur us eschas un apluhkodami fawu ihpačchumu? Mums abeem bira asaras. Gadus atpakał nabagi kā bafnizas schurkas, panikhustchi ahrigi un eekchfigi — un tagad uſreis fauzam stuhriti no Deewa leelās, plafchās femes par fawu ihpacchumu!" Frizis domigs iluſeja.

"Ni, un kahdu preeku," Anna pehz brihtina pahrtrauza kluſumu, „es nahkoſchā pawafarā kehros pee darba. Leenite ſehdeja ratelōs us maureena un ſpehlejās pirmajām pawafaras pukitem. Zif daschs labs ſweedru pileens nenoriteja uſrokot! Apstahdijām kartupelus un tu wehlak apfehji gabalinu ausam. Swehtdeenās ap waſkaru apstaigajām ar Leeniti ſchurp paluhkotees, kā kartupeli un ausas auguſchi. Un kahds bija muhsu preeks, kad taisījām pirmo plauju! Muhsu pagrabs pildijās fmukeem gludeneem kartupeleem, muhsu kuhts augicha bija pilna falmeem un par pahrdotām ausam no pirkām zuhku, kas stalli rukſchleja. Muhsu džihwe lihdsinajas manam behrnibas laikam, kad džihwojām Lai-motnē; daudsreis nogrimu behrnibas ſapnōs; bet ſkats uſ garajām džihwojku rindam un kaimiku ſeeuw un behrnu trofchhofchana atfauza mani atpakał kailajā pateefibā."

"Ja, ja, Anna, tee bija jauki laiki. Septini gadi jau ſtarpa, bet tagad tee tadchu ir wehl jaukaki. Strah-dajuſchi un krahjuſchi efam no wiſas teefas, tomehr panikhustchi ari efam dauds! Bet waj es buhtu warejis tik ſekmigi strahdat, bes muhsu wežā drauga palihdsibas? Leetas, kuras es agrak gatawoju gluschi maſchinifli, fahka

padarit mani sinkahrigu, fahka darbinat manas domas. Es atradu to wajadsibu ka un kadehl tahn teek isgatawotas bet ari winu truhkumus. Ni atkal es nodarbojos ar scheem, prahtoju un atradu ko labaku. Te man eekriht prahita ta deena preeksch tfchetreem gadeem, kad es ar wezo meistarju farunajos par muhju drejbenka eetaisti, kas ahtri fadila. Es winam issfaziju fawas domas, ka to waretu labot. Winisch fratija galwu un fazija: „Kälnen, ta wis ne-es.“ Muhju farunu bija netihfchi nofklausijees fabrikas ihpausch-neeks un tas nu tagad eejauzas un galâ us mani fazija: Juhsu domas leekas buht labas. Ja jums buhtu eespeh-jams tahn dabut us papihri, buhtu eespehjama skaidraka pahrbaudischnana — „ un ka winisch isbrihnijas, kad es us to atbildeju, ka raudfischu sihmejumu pagatawot.

Tu jau sini, ka es to gatawoju, nahkoeschâ pirnideenâ nogahju kantorî un pañneedju fabrikas fungam sihmejumu. Pahris deenas wehlak winisch peenahza pee mana benka un usdewa man fawu henki pahrgrofit pehz mana sihmejuma. Kad tas islamiejas, man wajadseja wifus benkus pehz taldas preekschihmes pahrtaisit. No ta laika dabuju augstaku algu. Gadu wehlak pehz weza meistara nahwes es eestahju ta weetâ un tu jau sini, ka muhju preeki bija leeli.

Kad wezajam Reinertam scho gadijumu pastahstiju, winisch fazija: „Das man loti preeks; bet nu tikai kreetni taupit, drihs uszselfim jaunu mahju!“

Es usluhkoju winu brihnidamees.

„Ja, skatarees ween, ta ir mana noopeetniba. Diwi krakeji schinî gada usbuhwefees us fawem gabaleem; juhs tagad pelnat dauids wairak un jums wajag teem drihs pastiegties pakal.“

Bet skolotaja fungs, mums jau tagad ir deesgan labi dsihwolli.“

„Dsihwolli ir prahwi un labi, tas ir teesa; tee ir dauids labaki, neka juhsu strahdneeku dsihwolli Muldneekos — tomehr wini naw wehl ihstee. Ko tas apsihmè, dsihwot fawos pañcha tschetrös pakschos, tahn juhtas juhs tagad wehl ne-

protat apfwehrt. Un tad, kahdu newefeligu gaiſu juhs fcheitan ee-elpojat un zif patihkams gaifs ir turpreti uſ juhſu peederumeem meschmalā? Rahdas rupjibas un neglihtibas jums te naw katri deenu jareſ ū ſchahda dſihwe war palikt juhſu masajeem par famaitafchanu. Tadehk drihs ahrā, kamehr behrni wehl maſi un tahdi eefpaidi wehl naw faknes laiduschi — bet tas lihdſeklis ir taupiba!“ To efam darijuſchi un tagad baudam to fwehtibu, kas zelās no paſchu mahjas.

Bet kas man notika par ſewiſchku apmeerinaſchanu, bija tas, ka wezais Reinerts wehl fadſihwoja to deenu, kurā mehs pahrzehlamees uſ ſchejeeni. Zif preezigs wiſch bija un kahdu koodoligu runu wiſch tureja — bet nu ir pagalam. — — — Wiſch bija zaur zaurim mihlejams zilweks, ſiwaſads no wiſas paſcha labuma melkeſhanas, winam lihdſigu atrodas paſaulē gan loti maſ.“

„Bet maſ ari teek pehz nahwes tā godati, kā wiſch! Bet nu gulet; palizis jau wehls, zitadi aifguleſimees un muhſu puſes nenahfs uſ kapa pirmas!“

„Ja, Anna, tahn jabuht pirmajām; jo muhſ wezais laulats pahris padarijis par laimigakajeem zilwekeem. Waj tā naw?“

Anna paļožija galwu un raudaja.

„Lai tas paleek, Anna, tas man katrreis greesch ſirdi. Es ſini, kas tew truhſt; tu domā, ka pee muhſu pilnas laimes peeder iſlihdſinaſchanas ar tawu tehwu, kas wehl weenumehr tura uſ mums launu prahtu. Nu labi, nahkoſchā fwehtdeena braukſhu uſ Muldneekeem, warbuht ka man ſchoreis laimeſees, kas man lihdſ ſchim naw wehl laimejees.

Nolaſjuſchi gabalu no bibeles un kopigi Deewu pee-luhgufſchi tee dewās pee duſas.

X.

Lu, behrni, nemeet ween! jo tas
No Deewa rokas nahk!

W. Müllers.

Bija atkal īwehtdeena un jauka īwehtdeena. No skaidrajam
Debesim faulesstari nekaweti apspilhdeja semi un tehrpa wiſu
selta gresnumā. Rihta klusumā atskaneja basnizas īwehtwinigā
īswanischana un aizinaja Muldneku eedfishwotajus us rihta-
luhgšchanu.

Pa mums labi pasifstamām durwim īsnahk jaunawa,
atwadās no wežā wihra, kas īnahzis winai pakal aif durwim
un eegreeschās no celinas us leelo eeli un steidsās us deewn̄mu.

Muhju preefchā stahwoſchais wihrs, ſalihkuſcho muguru
un nobalejuſcheem mateem, naw nekas zits kā Karlis Wilks.
— Winsch eet eekchā, peefchachas pee galda, ifſser ſawu kafeju
un ſkatās ſtilhwām gurdenām azim tuſchajā taſē. — Kā?
Karlis Wilks paſchōs labakajōs gadōs un jau dſihwes apnizis
fir mgalvis?

Waj tas kahds brihnumis, ka winch agri nowejoees,
waj likkena ſiteeni nebija deesgan ſtipri bijuſchi? Wiſpirms
nahwe tam atrahwa mihlo laulatu draudseni, tad meita ſamih-
dija tahs un wina godu pa kahjam un winch to leelās duſmās
iſdfina no ſawa pajumta. — Bet pehz winas aifeeschanas
apſina winam tafſija ſihwakos pahrmetumus. — — Wilks,
wina eekſcheinē paſtahwigi ſkaneja, ja tu buhtu wairak ruhpejees
par ſawu ſamiliju, ja tu buhtu kā gahdigs tehwis ſtahwejis
nomodā par wiſu winas kufteſchanos un darbibu, tawa meita
wehl tagad buhtu tihra un neapgahnita tawā namā! — Schi
paſcha apſuhdsiba laupija winam meeru, ſaleeza muguru un
balinaja wina matus — — un kas bija winam drihsumā
gaidams?

Augusts bija nesen apprezejees un dibinajis pats ſawu ſaimneeziбу, Leene gribеja rudenі darit to paſchu; bet ſnotam wajadſeja naht pеe wina, та bija notaſits. — Waj tad winam newajadſeja ſawu paſtahwibу nobeigt? — Bet ja peenahza tаhs deenas, kurâs wiſch neſpehja wairs neka ſtrahdat, kurâs winam wajadſeja rokas turet flehpі, fo tad?

Tad winam bija wiſu zauru deenu jaſehſch ſchinі ſchaurâ iſtabâ, bija muhſcha atleekoscho dalu japawada netihrajâ eelinâ; jo waj ſlahbanâs kahjas wareja wimу wehl iſdeenas iſnest brihwâ Deewa dabâ, tas bija jautajums!

Pee fchahdām krustu fchkehrſu domam ſtiprajam vihram ujnahza nekad nepaſihtas juhtas — ilgoſchanâs. — „Ai, mahte, tagad es tevi ſaprotu, tagad es ſimу, fo naħwe tew atneſuſe; raug, eedomajotees ween, ka man fcheit deenu pehz deenas buhs jadſihwo, man paleek bailigi ap wezo ſirdi! — Wezo tehwiju atſtahju, gribеju paſcha mahju ſweſchumâ nodibinat — bet ne-efmu to aifſeedſis! — Naudas gan efmу eekrahjis, warbuht wairak, neka Lai-motnē buhtu warejis ſataupit. Bet fo efmу par to aif-dewis? — Mani labakee ſpehki ir iſtehreti, mana labâ wetſcha ir aifgahjuſe, ja nebuhtu no tureenes aifgajufchi, wina warbuht dſihwotu wehl fchodeen. Wina buhtu ruh-pigaki ſawu behrnu uſmaniiuſe un tas buhtu palizis uſ titlibas zelâ.“

Scheit wina domas dabuja zitu wirſeenu un apſinas bals ſchukſteja: Wilks, waj tu taifni iſturejees, ar ſting-ribu atraididams katra ſawa behrna tuwinafchanos, un katreiſ ihſi iſwairidamees no ſarunas ar ſnotu?

„Ja, waj tad wareju zitadi iſturetees, waj mans behrns naw mani pardaudſ dſiki eewainojis, waj man bes tam nebija Jareds Kalnenu familijas netiſla dſihwe. Waj man nebija beeschi ween jaeerauga lopifki peeschuhpojees wezis, waj man daudſreis nebija lauſchu preekſchâ jakaunâs, kad wetſcha eelas widu atſauzâs uſ muhſu radneezibu? Frizis, fchahdu wezaku atwafe! un waj fabkumâ wehſtis neapleezinaja, ka wiſch nau labaks par Tehwu! Tagadejâ

laikā gan efot zitads palizis! efot meistars, efot pāscham mahja. Ja, un waj wīsfch pehz spēhkeem neapgahdaja wezakus, nemajā teem dīshwokli, kād tee lihdsigi mescho-neem mita sagruwufchā kroga pagrabā, un waj teem beidsot neisrihloja peeklahjigas behres? Waj tahds, kas to darijis war wehl buht flīkts zilweks?

„Kā buhtu Wilks,” eefchējā balsā atkal eefahka, „kād tu ar fāweem behrneem iſlihdsinatos. Tu eſi wezs un warī ahtri aiseet muhschibā; kā tad tu rahdifees Deewa preefchā, kūrfch ir fazijis: „Neteefajat, tad juhs netapfeet teefati. — Peedodeet, tad jums taps peedots!”

„Bet augstais Deewis, kā lai to isdaru? Getu es tagad pee fāweem behrneem, kād teem labi klahjās, kā tāk no manis waretu domat?” — — —

Rahms peeklauwejums winu ifstrauzeja no wina fāneem. Uſ wina atbildi eenahza Frizis, ne wairs Wilks mehmi rahdija uſ durwim, bet fchodeen wīsfch atbildeja laipno fweizinajumu un pastuhma Frizim krehſlu.

„Tehws,” schis eefahka ar trihzoſchu balsā, peedodat tādſchu reiſ!”

„Frizi,” Wilks fazija pehz kluſa brihtina, „juhs zaur fāwu weeglprah̄tibū efeet mani gruhti apbehdinajūſchi.” Wareja redset kā wezais zihnijs ar leelu eefchējigu aif-kūtinajumu.

„Tehws, jums taifniba, esmu bijis flīkts un weegl-prah̄tigs, tik flīkts, kā wehl tagad pats par fewi kaunoš, un zik stingrus lihdsektus Deewam wajadseja lectot, lihds mani iſ schihs weeglprah̄tibas ifstrauzeja! Pāſcha behrnam lahiwu nomirt badā un dauds netruhka, kā buhtu aifgahjis vtrs behrns un ari Anna — wiſā fchini laikā dīšwoju preezigs un lihḡms. Deewis pamodinaja manu apsimu un domajat tikai, tas naw nefahds weeglais fods. — Weegl-prah̄tiba ir projam. — Labi laudis man palihdsēja tilt uſ laboſchanās zelu un ar Deewa palihdsibū istaifija no pa-laidnigā Kalnemu Fritscha godigu strahdneeku, kūrfch ari

dabuja faiwu darbu algu!" Frizim pee schihs atschfchanas
riteja asaras pahr waigeem un Wilks ari brauzija roku
wirfeem pahr azim.

„Frizi, kas tà runà, tam wajag buht labam. Sche
tew mana roka, es jums peedodu!“

„Tehws, pateizamees! Rà nu preezafees Anna un
kà preezafees behrni! Tad nu jums jabrauz tulin lihds,
jums wajag winus wifus redset.“

„Nu, nu, pamašam, nešaſpeed man pirkstus, leetu
wispirms ja pahrdomā.“

Leene schinî azumirklî eenahza pa durwim un loti
isbrihnijufes abus apluhkoja.

"Ja, fstatees tikai, Leene, tas ir Frizis, mehs esam
iſlighguſchi! Tagad winſch grib mani par waru aifdabut
uſ Silmali. Kä tu ſpreed?

Kadehl tad né, wehl ir deenas rihta puße laiks til
jaufs, "fahds tikai war buht."

„Waj fini, Leene, juhs nahkseet wisi lihds!“ Frizis fauza.

"Lihklop, lai noteek!" wina eesita pafneegtajâ
plaufstâ. — — — — — — — — — — — —

Anna stahweja nama-durwîs un gaidishanas pilna
luhkojâs ahrâ us zelu. Wilzeens pulkssten 10 tôs nebija
Frizi atwedis, tagad bija pulksstens 12, winam wajadseja
nahkt. Kas tas? — Waj tur nenahza Frizis? — Bet
peezas personas, diwi feewetees un trihs wiherejchi winu
paivadija! — Waj tee buhtu winas tehwîs, Leene un —
— — winas firds aisslahpa, waj wina drihksteja zeret us
tahdu preeku?

Tuwojofschees bija winu pamanijufchi un mahja —
ta tad tee bija winas peederigee. Wina gribaja steigtees
preti, bet preeks bija winai nonehmis lozeklus, wina netika
ne no weetas. — Bet tee trihs winai blakam, bija jau sen

ſawus kaſlus ſtaipijuschi, un ſtarp ſwefchnekeem paſinuſchi ſawu tehwu, bija ar tſchallakam kahjam; tee dewas ahrā — bet eeraudſijuschi wiſas tahs ſwefchās fejas, kas teem ſmehjās preti tee paſika ſtahwam.

„Nahkat tikai ſchurp, te ir weztehwos! tehwos ſauza, un tagad nebija wairs nekahdas atturefchanas. Tadſchu atkalredſefchanas preekus un juhtas tehlot fpalivai naow eefpehjams — pametifim winus winu netrauzeteem preekeem. — — — — —

Tikai wehl atleef winam ko ſinot.

Jau nahloſchā paivaſarā atrodam weztehwu Wilku Reinerta nometnē Silmale; wiſch tur nometees pawiſam. Scheit ſalumōs wiſch grib ſawu ſwefchneezibas zeliu pa-beigt. Wiſch ir behrnu mihlulis, mahtes preeks, kura winu kopj tik ruhpigi kā behrnu, un muhfa Triftcha lepnumis, kam wiſch tuwojas ar leelako godzeenibu.

Dahrss ir kreetna wetscha darba lauks. Zil glihti wiſch to eerihkojis, zil kupli aug wiña ruden ſtahditee koki un kā wiña feja laimigi ſtaro, kad kaimini wiña at-fahrtojumu uſteiz un luhdī no wiña daschās leetās padomu. Ar ſawu Anna weens paſiſis wiſch panem wiñas roku; ſpeesch to un ſaka tſchufſtoſchā balfi: „Waj ſini Anna, te ir jaufak wehl neka Laimotnē, jaufak neka es kad eſmu ſawu dſihwes waſkaru tehlojis. Mahte tikai nedabuja to peedſihwot! Bet kas man paſhr wiſu wairak preeks, ir tas, kā tew kreetns, uſzihſtigs wihrs!“

Ja, taħds wiſch ari ir, un wiſch dſihwo kā briħwos wihrs uſ ſawu paſcha peederumu. Schihs juhtas dod muhfu Trizim paſchpalahwibu un eeffchfigu preeku, kurſch tikai laikeem top aſbeedets no masas gruhtſirdibas. — Miħlais laſitaj — wiñu noſkumidina wiña braħlu-mahfu liktens. Kahdas puħles wiſch nebija nehmeeſ, wiñus no-greeſt no paſuſchanas zela un uſtahdit uſ kahjam — bet weltigi. Wiña braħli ſtaigà ſawa tehwa pehdās, kurās ari wiſch bija reiſ atradees. Tikai wiña jaunakā mahfa pelna uſflawu; ta ir paſlikuſ par lahga meiteni un Anna

to eegahdajufe Silmalê labâ deenastâ — bet par Bertu fauns runat.

Pahr wina fleegfni tà naw nefad wairš kahju speh-rufe, tai bija fauns; wina bija gahjuſe ar weenu tahlak pa grehku plato zelu un eegrinuſe dſilâ purwâ. No netillas meitas ta bija palituſe par atgadeenu sagleni un wairak masakeem fodeem wimû beidsot noteefaja us peezeem gadeem pahrmahzifchanas namâ, kurâ tagad atrodâs.

Lai Deews vod, ka fchis laiks nepaeetu winai weltigi, bet ka wina mahziuos eeflatitees sawâ famaitata dſihwê un luhgt Deewu pebz schehlastibas un melletu pefifchanu Kristus afnîs.

Wirsch mira par mums.

(No Ruschewitzu Kahrka.)

Seemela Amerikâ, tuwu pee Erie esera gul Buffalo pilfehta, us tureenes kapfehtas atrodas, kahds skaists marmora krusts ar parakstu "Wirsch mira par mums." Johns Mainards, kuram fchis peemineklis uszelts, bij stuhrmanis us kahda garainu kuga, kurfch us mineta esera starp Detroit un Buffalo jau wairak gadus zelneekus kari daschadas prezēs wadaja.

Bija jauka pehzpusdeena kad „Besdeliga“ sawu labi eerasto zelu usnehma. Deenas warone meta fawus starus us fili spigułodama esera speegela, kuru fugis ar sparu skaldija. Pasascheeri bij isnahkuschi us deka, lai prifcho gaisu, kuru pilfehtas mas bauta, ee=elpotu. Leeli un masi preezajās un apbrihnoja dabas jaunikumu. Ta pagahja wairak stundas eefsch jautribas, neweens newehroja ka schahdai deenai waretu breetmu pilns wakars felot. Peepeschi kluwa duhni pamaniti, kuri zaur kahda luhka durvju schkirbam spraudas un drihs atskaneja: Uguns, uguns, fugi uguns! Schahds fauzeens isbeedeja jautros zelneekus, kuri lihds schim daschadi pahrrunadami wisu pehzpusdeenu bija pa-wadijuschi.

Wisi wiħreeschī ħehrās pee darba lai waretu uguni dsebst. Leefmam bij isdeweess darwas muzas aissneegt, kuras starp zitam degosħam prezem atradās. Jebschu gan

ikkatris strahdaja zik spēhja, tomehr postitais aīsweenu wairak aīsnehmās. Breefmās buhdamee zelneeki jautaja stuhrmanim „zik tahlu ir lihds Buffalo?“ Gandrihs puf-trechhas juhdses. „Zik laika pee tam preefsch braukschanas wajaga?“ — trihfweerendel stundas, ja mehs ta joprojam brauzam. To dsirdot ifstruhzinajās pafascheeri loti un eefahka leelifki waimanat. Mahtes apfampa fawus mihilisichus, speeda tos pee kruhts un raudaja tik gauschi, ka pat zeetee matroschi no lihdszeetibas kustinati afaras flauzija. Ur katu brihdi eefpehkojas uguns, to wareja no duhmeem nojehgt, jau eefahka ari leefmas to starpā ahrā rahditees. Stuhrmanis raidija zelneekus us kuga preefsch-galu, us kura, ahtras ffreechanas dehl duhmi nestahweja. Wisi dewās turpu, jo zitur nejauki fmirdoschee duhmi neganti mozija, tikai weens stahweja fawā weetā, Johns Mainards. Kuga apafschelpas dedsa sprehgadamas, fchur un tur isschawās leefmas un aprija uhdeni, zaur kuru wehl ar nenogurufsheem spēhkeem ahtro uguns isplatischanos raudsija fawet. Duhmu mahkulis etehrpā stuhrmani gluschi eelfsch fawas nepeemihligās fegas. Kapteine fauza zaur runastruhbu „Mainard!“ — Ja, ja, kungs! us kurupusi?“ Deenwidus rihta! — It kā putna spahrneem tuwojas „Besdeliga“ krasiam, atkal fauz kapteine, Mainard! Ja, kungs! — waj warat wehl peezas minutes zeest? Gribu ar Deewa palihgu! Stuhrmana mati un bahrda bij no-fwilufchi, drehbes nodeguſchhas, labā roka oglē pahrwehr-tijufees. Turpreti kreifa roka bij stuhri zeeti fatwehrufe; ta stahweja Johns Mainards kā no klints, duhmeem un leefmam par spihti. Drihs atduhrās kugis us krasta fmiltim. Dauds bija ar laiwinam fawahkuschees un lihdsjeja zelneekus us fausuma wadit. Wisi bij glahbti, wihri, feewas, behrni; tikai weens ne, Johns Mainards mira fawu neseju rokās.

Puf pilsehts pawadija nelaiki us dusas weetimu, kuru wehlatu augfchminetais peemineklis pusckoja. Us zelneeku wehlibu stahw domu pilnais parakts ar „W i n f c h m i r a p a r m u m s“ ar selta burteem eegreests. Kas scho stahstiu lasihs tam nahks it newilshu prahṭā winsch motu wihrs, no kura tas praweets Esaija wairak neka 700 gadus garā pa preefsch

skata im issauz: „Bet Winst muhsu pahrkahpschanu deht ir eewainots un muhsu grehku deht sagraufts. Ta sodiba gul us Wina, zaur ko mums meers nahk, un zaur Wina bruhzem mehs ejam dseedinati.“ Es pateizos, ka tu mani pawadiji un luhdsu, seko kad tevi gribu ar otro jau mineto augsti teizamo Waroni eepasihstnat. Nahz lihds us to semi no kuras tu jau buhfi labi dauds dsfirdejis, us to semi, is kuras ifkatram tizingajam faldas atminas dwehfeli pilda. Wina wahrds ir Imanuels. Luhf winu lauschu baru, kusch par Jerusalemes eelu us seemel-wakara puft dodads. Tur tu eeraugi, warisejus, saduzejus, wihrus, feewas, behrnus, romneeku fareiwjus ar sposcheem schkehpeem, pehdejo widu eet weens ehrfchku froni galwâ, us no breefmigeem teefas fulaineem sadausitas muguras imagu frusta halki nevdams. Waj tu Wina pasihsti? Wina skaistais, mihligais waigs ir ar afnim, splaudekleem wifai sagahnits. Ja tu no Wina neneela nefinatu tu Wini pateeit nepasihstu, jo pahris deenas atpakal bij Wina isskats gluschi zitads. Tas ir tas ihstais leeldeenas jehrs us fauju wedots. Raibais lauschu puhlis dodahs us preefschu lihds kahdai ahrpufs pilfehtas efoschai lahstu weetai, kur jau daudsi us nahwi noteefatee sawu fodu fanehmuschi. Gerasta noteefachana fekmigi weizahs no rokas. Ar leelahn struhgu naglam zaururbj, tahs kahjas, kuras nelaimigajeem pakal gahja apschehlot, tahs rokas, kuras tikai dseedinat un labu darit mehdsa. Alk kahdas mokas tas Nenoseedfigais zeesch; karsta pusdeenas faule dedsina ka ar uguns leesmam Wina wahtis. Bet waj tas ir wifis? ne, ne. Wina dwehfele zeesch daudskahrtigi wairak. Winst aifmirstas fewi gluschi, aissluhds to Tehwu par faweeem mozitajeem un eenaidneekeem. Tam flahpst, bet ne pehz dsehreena; pehz dwehfelem tam flahpst. Luhf ta zeesch tas taifnais, lai tee netaifnee, tu un es zaur Wina nopolnu ar Deewu falihdsinati kluhtu.

Johns Mainards zeeta tikai sawas fahpes, bet schis turpretim wifas pafaules grehkus nefs, winst zeeta tikai meefigas fahpes, dwehfele bij klusu pee Deewa, jo wareja fazit „ar Deewa palihgu gribu“ zeest; Schis turpretim zeeta eelfchfigas mokas, tas ruhltais bikeris lihds dibenam

bija jaisdser. Un pat tas wiſu gruhtaka ſtundā tas fewi atſtahtu jutās: Mans Deew̄s, mans Deew̄s, kapebz eſt tu mani atſtahtjis! Muhsu grehku deh̄l bij winam atſtahtam buht. Tu zilweka behrns no Ahdama dſimtas, kā ees tew, ja tu ſcho weetneku par ſawu neujnemſt? Ta faule naw zeeniga wairs ſpihdet, wina apflehpjas, jo tas nenoſeedſigais zeefch̄ ſee lahstu ſtaba.

Tu zilweka behrns, kā ſtahw ar tew? Waj tawa ſīrds ir zeetaka neka klintis, kuras Winam mirſtot trih̄ un plihſt? Waj war i tu wehl Winu, kurgch no tihras mihleſtibas t a w u ſodu uſ ſew nehma weenaldſigi uſluhſot. Eij garā uſ Golgatu, ta naw wairs breeſmu weeta, wina ir par „laimesweetu“ pahrwehrtita. Dauds tuhlfſtoſchi ir ſcheit tohs dahrgos wahrdus: „Winſch mir a par man“ laſt un pareiſi ſapraſt mahzijufchees. Kaut pee wiſeem teem, kuri ſchihs rindinas laſa, ſchahda ſchehlaſtiba notiktu, to wehlas no ſīrds rakſtitajs.

5801

Mahjas ewangelijums.

Slawenako fludinataju islaſiti ſprediki.

Makſa beesōs wahlōs eeſeeta 125 kap.

Varām eeweħlet to katra mahjā, katrai familijs un faimei. Schini grahmata atradis jauns un wezs pamahzibū, paſkubinaſchanu, eepreezinanſchanu un ſpehku. Schinis 70 ſpredikōs, kuri tureti no eeweħrojamakeem fludinatajeem paſaulē, atrodas dauds dahrgu pamahzibas un atſihſchanas pehrlu, kuras katram pateen ſehrtēs eeguht.

Nupat manā apgahdeena ifnahza loti jaufs un wiſeem laſiſchanai eeteizams ſtahſts:

Septini ſelta lufturi

un

Aristus draudse kapenēs

no

Annas Steen.

— Makſa 40 kap. —

Nodalu wir ſrakſti ſchahdi:

1. Gapulze naktiwidū. — 2. Amfiteatris. — 3. Augstas kahrtas dahna katakombēs. — 4. Apleezinanshana. — 5. Markus Aurelijs un mina rafstwedis. — 6. Alminlaujejs Leisara preekſchā. — 7. Weena pate. — 8. Bahrzelschanas uſ Smirnu. — 9. Ēwesus. — 10. Draudigais negaiss. — 11. Smirna. — 12. Zitreifejs alminlaujejs zeetumā. — 13. Meera weeta. — 14. Laodikeja un Filadelfija. — 15. Pergamus. — 16. No tumſibas pee gaismas. — 17. Diatira. — 18. Sardus. — 19. Filoſofs uſ trona meklē gan, bet neatrod. — 20. Wehtra ſahk plofitees. — 21. Klaudijs Rufs. — 22. No lauvas riħħles ifglahbta.

J. A. Frey apgahdeens,

Nigā, Agenstaluā, Leelā Lehgera-eelā Nr. 20.

	Kap.
Spalwas bultam jeb garigas mahzibas dabigas bildes	50
Kristigajas un winas behru zelojums (ar bildem)	25
Pasuduscha un atkalatraska dehla trihs seemas svehtku wakari. Jauks stahsts	5
Mahkat pee Jesus no Ruman Hälla (Drescha druka)	15
Naomija, jeb Jernalemes pehdejas deenas. Jauks stahste	50
Behru draugs. Otrais išdewumis. Ar bildem	20
Bilschu ahbeze (ar krahfotam bildem)	10
Aleons. Kristiga dīshwes bilde is 3. gadusimtena	20
Ahbeze, fastahdita no J. A. Frey, ar bildem, beesōs wahłos Marija Oschones un winas bibeles. Jauks stahsts	15
Bes krusta nauv krona. Stahsts no D. Alcock	25
Tirza. Stahsts no J. Eichmana	15
Stahsts par breesmigo farkano punduri	5
Es neju atbildil Misjones-stahsts no Isabeles fon Dücker	5
Behru preeks. Ižšti stahstini Nr. 1	5
Behru preeks. Ižšti stahstini Nr. 2	5
Mahjas-ewangelijums. Sprediku grahamata	125
Bes nandas un bes makjas no C. H. Spurgeona	2
Krusta nswara jeb Sem zesaru juhga. Wehsturigs stahsts no Oskara Höckera	40
Zaur zihuunu pee meera. Wehsturigs stahsts no Oskara Höckera	3
No tumisbas pee gaismas. Stahsts is apustulu laiteem no Dr. J. Paulus	2
Martas virmais eestkats debesis. Stahsts no Annas Steen	1
Deewa kalpone wežā Romā. Stahsts no Annas Steen	5
Dīshwes wehtra. Stahsts is "Pyeckii Rabochii"	2
Iž iührneeku dīshwes. Stahsts no J. J. Banga	2
Ewangeline. Jauks stahsts is Amerikas wehrgu dīshwes. No Annas Steen	2
Gluschi no schehlastibas. Nopeetnis wahłos teem, kas melle pestischanu zaur to Rungu Jesu Kristu. No C. H. Spurgeona. Ar fäzeretaja nogihni	2
Masa Greetina un winas behrni. Stahsts no Hesbas Streton	2
Radeht un tadeht. Koscha jautajumi un atbilshu spehle	3
Behuina aizinajums. Deenishki aizerejumi no Franzes Ridley Hawergal. Gresni eefeeta ar selta spedumeem	3
Septini selta lukturi un Kristus draude kapenes. Jauks stahsts no Annas Steen	4
Weenzule. Stahsts no Hesbas Streton	1
Leelais zelojums. Gahjeens zaur Raudu-eleju us Zianas-kalnu	20
Behru folke. 102 dseefmas ar meldijam, beesōs wahłos	20
Garigas dseefminas mahju deewkalposchanam	25
Lihdsekti pasiht fewi paschu no J. D. K.	2
Nabadsiba isspeesch asaras. Jauks stahsts no R. Blancka	20

